

(foto Charlotte Bouckaert)

DEZE WEEK (EN VOLGENDE):

- JEANINE LEERT O. OP 2
- PERSEN IN DE VS 4-5
- 'T IS WEER 24-UREN RONDJES 6
- KATERN ERASMUS 7-9
- APOLLOON WON NIET ALTIJD 10
- SASKIA LEEST VOOR 12
- BRITNEY EINDELIJK IN BOERKA 13
- WEER GRUWELWEEK IN ALMA 14
- A'DAM - DAKAR PER LADA 16

Ook Veto neemt volgende week herfstvakantie. Over twee weken zijn we er weer met een dikker nummer rond Veto 1974*2004.

SoRa tegen het Blok

Sociale Raad (SoRa) ondertekent de oproep om op 9 november een fakkeltocht tegen het Vlaams Blok te organiseren. Op de Algemene Vergadering van SoRa werd die beslissing op een onthouding na unaniem genomen.

Met de fakkeltocht wil SoRa mee haar ongenoegen uiten over de laatste verkiezingsoverwinning van het Blok. Dat de betoging op 9 november plaatsvindt, is dan ook geen toeval; op die dag komt er een uitspraak in het Blok-proces. Tegelijk wil de optocht een boodschap van 'gelijkheid en verdraagzaamheid' verspreiden.

De fakkeltocht zelf komt er op initiatief van Matthias Lievens, lid van de klein-linkse Socialistische Jonge Wacht. Toch is het niet de bedoeling dat de tocht een extreem-links onderonsje wordt. Daarom schreef Lievens

ook verschillende organisaties uit het middenveld aan, van vakbonden tot politieke partijen en ngo's. Op die manier hoopt hij een voldoende breed draagvlak te bereiken.

Dat SoRa een maatschappelijk standpunt inneemt, was de laatste jaren zeker geen vanzelfsprekendheid. Twee jaren geleden kwam er slechts moeizaam een standpunt tegen de oorlog in Irak. Vooral de grotere kringen boden toen weerstand tegen een publieke stellingname. Zij achtten zich immers enkel representatief als het op strikte studentenbelangen aankwam, en niet op politieke standpunten. Aan die onmondigheid lijkt nu een eensgezind einde te komen.

(wg)

Nieuwe docentenevaluatie

Vorig academiejaar overleefde de Jaarlijkse Docentenevaluatie (JaDE) zelf een vervroegde evaluatie niet. Ze werd 'tijdelijk' opgeschort, wegens de papiermolen die ermee gepaard ging en de beperkte motivatie bij een groot deel van de docenten. Meteen werd wel gesteld dat een nieuwe evaluatieformule zou worden uitgedokterd. Die opvolger van JaDE is er nu en luistert naar de naam EKO ofte 'Evaluatie van de Kwaliteit van het Onderwijs'. In 2006-2007 gaat EKO van start met de evaluatie van de opleidingsonderdelen van 2005-2006.

Het grootste verschil met JaDE is dat EKO tweeledig gestructureerd is. Naast de kwaliteitsgarantie, die goed onderwijs moet verzekeren en voor professoren belangrijk zal zijn om promotie te kunnen maken, komt er ook een kwaliteitsverbeterend luik. Het resultaat van dit tweede element is

bedoeld om docenten te informeren over potentiële verbeteringen die kunnen worden aangebracht.

De kwaliteit van het Leuvense onderwijs wordt voortaan éénmaal om de vier jaar getest via elektronische weg. Belangrijk is dat dit in tegenstelling tot het oude JaDE op vraag van de docenten zal plaatsvinden na de examens, zodat een vollediger beeld gevormd kan worden. De kwaliteitsverbeterende evaluatie is tevens verplicht om de vier jaar, maar kan vaker plaatsvinden indien een Permanente OnderwijsCommissie (POC) dit nodig acht. Hoe ze worden afgenomen, kan verschillen; studentenbevragingen, *hearings* (een steekproef van studenten) en *peer review* (docenten evalueren hun collega's) zijn mogelijkheden.

(bd)

Lerarenopleiding geen volwaardige master

Een korte, praktijkgerichte en intensieve opleiding, zo ziet minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) de academische lerarenopleiding (ALO). Deze opleiding was namelijk nog niet omgevormd naar de bama-structuur. De reden hiervoor waren de verschillende visies hierover van de vorige minister Vanderpoorten enerzijds en de universiteiten en studenten anderzijds. Momenteel komt de ALO overeen met een

opleiding van tweede van een academiejaar. De universiteiten vroegen een volwaardige éénjarige masteropleiding van zestig studiepunten, die gevolgd kon worden na de initiële master. De studenten (VVS) wilden de volwaardige opleiding al op de bachelorjaren laten aansluiten.

Vandenbroucke wil nu nog voor het eind van het jaar met het onderwerp naar de ministerraad. Wat de universiteiten vragen, lijkt hem alvast niet genegen. De piste van een specifieke opleiding, te volgen na de bachelor, is nog open. Ook een éénjarige master gecombineerd met een korte (geen master-) vervolgoopleiding tot leraar is nog een mogelijkheid.

(bd)

Heerlijk!

Enkele maanden geleden stierf de tekenaar van de Rode Ridder, Karel Biddeloo. Vandaag zijn de opvolgers bekend: het duo Lodewijk en Scholz. Een Nederlandse autodidact en een Duitse etalagedecorateur die samen instaan voor een stripreeks. Het resultaat kan nooit smakelozter worden dan het al was. En inderdaad blijkt dat de twee niet van plan zijn de door Biddeloo ingeslagen weg te hertimmeren. Dat betekent concreet dat de blitse schreeuwerige kleuren, de lage kwaliteit van de tekeningen en vooral het vele vrouwelijke schoon bewaard blijven. Heerlijk! Want wij zijn fan van morsige schetsen en vulgaire softerotiek en dan liefst in deze niet van heel originele combinatie. De weduwe van Biddeloo, Ursula, liet opgelucht weten: "Ik heb de tekeningen van Scholz gezien en ben verbaasd dat hij Karel zo goed heeft weten imiteren, tot zelfs de grote vrouwenborsten toe."

Als er zo'n uitspraken worden gelanceerd door een vrouw dan denk je (als man): heerlijk! Het gebeurt niet vaak dat vrouwen toegeven dat ze af en toe ook best gewoon lustobject mogen zijn. En het gebeurt nog minder vaak dat vrouwen het toelaten deze opinie in het openbaar te verspreiden. Neem nu op de werkvloer, waar het taboe is te beweren dat vrouwen beduidend minder presteren dan mannen. Het politieke correcte denken verbiedt vrouwen financieel minder te vergoeden dan mannen. Ze zouden immers hetzelfde presteren. Maar wie gaat er op zwangerschapsverlof? Wie loopt er vier dagen van de 28 slechtgeluimd rond en besteedt diezelfde vier dagen meer aandacht aan persoonlijke hygiëne dan aan werken? Testosteron heeft nog nooit iemand belet productief te zijn. Integendeel: volgens een recente studie van Allan Mazur stimuleert het hormoon de aanmaak van hersencellen en leidt het tot meer succes. Meer mannen op de werkvloer maakt een bedrijf dus een pak slagvaardiger.

Ondanks het feit dat Roger Blanpain dat vergat in zijn 'plan voor een nieuwe arbeidsmarkt' is de K.U.Leuven de onbetwiste marktleider in dit briljante inzicht. Systematisch zuivert zij vrouwen uit het academische milieu. De nietsvermoedende vrouwelijke eerstejaars mag onder dezelfde voorwaarden het academiejaar aanvatten als haar mannelijke *counterpart* en denkt: heerlijk, de universiteit! Maar dan schiet het selectiesysteem van de *academia* in gang. Darwingewijs worden de zwakken, in casu de vrouwen, weggeplukt. Dag doctoraatsbeurs, goodbye hoogleraarschap! En dat is de ware reden waarom onze universiteit bijna tot de wereldtop behoort. Let wel, bijna, want er zijn nog altijd niet-productieve agenten aanwezig in onze academische gemeenschap. Geen enkel selectiemechanisme werkt perfect. Ondertussen dropt de K.U.Leuven zoveel mogelijk vrouwen op posten die niet van belang zijn en de werking niet in gevaar brengen, zoals de functie *rectoraal adviseur gelijke kansen* of de werkgroep *vrouw en universiteit*. In deze vergadering kan de universiteit een heleboel vrouwen kwijt die samen kwebbelen over hoe hun positie in de onderzoeksweld kan versterkt worden en tijdens dit koffiekraansje hebben ze uiteraard niet in de mot dat de mannen ja knikken en nee denken: heerlijk, zo academisch eerlijk! Even heerlijk als een strip van de Rode Ridder.

Bram Delen & Gijs Van Gassen

Rector O.

Als men rector O. eenmaal ontmoet heeft, zou men kunnen denken dat hij écht een superheld is. Hij beschikt niet alleen over een strikte glimlach en een beminnelijk tijdschema, zijn das kleurt ook altijd perfect bij zijn sokken (althans de linker). We kunnen u geruststellen: rector O.'s excellentie berust geheel en al op de medewerking van de patrones van het rectoraat: Jeanine Thys. Ondanks haar stralende voorkomen geen dochter van de gelijknamige rector-kandidaat, althans, dat mogen we hopen gezien de familiariteit waarmee laatstgenoemde haar soms tevergeefs poogt te bejegenen. Jeanine regelt alles, zowel O.'s afspraken met CEO's van multinationals als die met de tandarts. Ze strijkt zijn *marcellekes*, ze stuurt bloemen naar zijn vrouw met Valentijn en ze knoopt zijn veters.

Jeanine is ook degene die voor de goeie manieren en degelijke opvoeding van O. instaat. Dat is zwaar werk, maar Jeanine is per slot van rekening nog een stuk slagvaardiger dan O. zelf. Bijna was ze echt tevreden geweest, maar na het fiasco op het P@lma-feest werd duidelijk dat er toch nog één en ander moest worden bijgeschaafd aan rector O.'s edele profiel. Jeanine stroopte haar mouwen op en drukte op het 'binnen-lichtje'. Daardoor wist de rector, die braaf zat te wachten, dat hij in zijn eigen bureau binnen mocht.

"Mijnheer de rector, ik ga het u nog één keer proberen uitlegen: cultuur is wel tof. Ge staat toch ook graag op de foto naast dat schilderij van Einstein?" De rector mompelde binnensmonds dat dat meer een kwestie van *image-building* en *publicity* was, maar durfde dat niet luidop zeggen tegen Jeanine. "Als ge niet zélf een initiatief neemt, zal ik dat voor u moeten doen. Hebt ge dat begrepen?" vervolgde de secretaresse streng. "Ja, maar..." probeerde rector O. nog, maar Jeanine liet hem niet uitpruttelen: "Tututut... niets te maren. Hier hebt ge een boek, *Dikkie Dik en zijn vriendjes*. Dat zou moeten volstaan als inleiding op de basis van onze cultuur. Morgen om 10 uur weer op uw kantoor en dan overhoor ik u. Nog vragen? Nee? Ingerukt, mars!"

Mokkend liep de rector zijn bureau uit. Toen Jeanine vertrokken was, ging rector O. weer binnen en ging diep zitten nadenken. Hij pakte zijn handboek *Management voor Managers*, dat hem steeds door moeilijke problemen als deze had geholpen. Op pagina 256 vond rector O. de oplossing: "Verdeel en heers." Hij had dit adagium zelden gebruikt, tenzij in aangepaste vorm: "Heers, veredelde!" terwijl hij zichzelf toe glimlachte in de spiegel. Plots zag O. het licht en begreep hij wat werkelijk bedoeld werd: om goed te kunnen heersen moest er werk verdeeld worden! En voor nutteloze jobjes had hij op zijn rectoraat de geknipte man rondlopen. Maar hoe heette hij ook weer? Koorknaap...Koornaert...Doornaert!

Rector O. riep Doornaert op zijn bureau, die ijverig kwam aangegetrippeld en sprak tot hem: "Dinges...euh...beste...man, ik heb u vaak al in 't unief zien werken, enfin...rondhangen en ik vind dat gij dit goed presteert! Ik benoem u van...van euh, van wat ge nu functioneert," stunteelde de rector zich elegant een weg door de Nederlandse grammatica, "naar mijn plaatsenvervanger bij desintressante, enfin, ik bedoel culturele aangelegenheden. Hier, dit boek krijgt ge er voor gratis bij!" Een tevreden O. stuurde een tevreden Doornaert weg, richting Jeanine om een examen af te leggen. De rector had nog meer tijd voor belangrijke zaken en zijn bediende had tijd voor nog meer onbelangrijke zaken. Jeanine kon tevreden zijn met zo'n leerling.

Paul-Henri Giraud

LEZERSBRIEVEN

Wie is Pol?

Een kleine opmerking/toelichting in verband met "Veto's Visitatiecommissie (2): Communicatiewetenschappen" in de Veto van maandag 18 oktober.

In het artikel wordt er regelmatig verwezen naar de naam 'Pol', de mysterieuze boodschap die op het bord staat geschreven, enzovoort. Welnu, indien u tijdens de pauze was gebleven, dan was u te weten gekomen wie Pol nu eigenlijk is: ik schrijf in naam van 'Polstok', het faculteitsblad van pol&soc. Wij hebben de voorbije weken promotie gevoerd rond ons krantje om nieuwe redactieleden aan te trekken. De *teasers* die u in de aula op het bord geschreven zag (evenals de gedrukte bladen die over heel de campus werden opgehangen), dienden als aankondiging-opwarmer voor het promotiefilmpje dat aan het einde van de pauze vertoond werd. Heel het filmpje draait rond het personage van 'Pol' (gespeeld door een van de redactieleden: Paul). Pol schrijft voor 'Polstok' en geniet daardoor heel wat privileges op de faculteit en in het dagelijkse, sociale omgangsleven.

Het was de bedoeling mensen te ronselen om voor 'Polstok' te schrijven en ik kan u meedelen dat we, mede door de ludieke aanpak in ons filmpje, heel wat nieuwe mensen hebben aangevraagd en dus in ons opzet geslaagd zijn.

Het mysterie rond Pol is daarmee opgehelderd, hoop ik. Prof. Van den Bulck is dus niet Pol. De man wist enkel dat het om een promofilmpje voor Polstok ging, maar had er voor de rest niets mee te maken.

U ziet, ook wij lezen VETO. Hopelijk leest u ook 'Polstok'. Wij zijn immers nog steeds aan het wachten op het vergelijkend onderzoek van faculteitsbladen dat reeds een hele tijd beloofd is.

Ellen Fobé namens de Polstok-redactie

Oplossing Veto 4

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	N	E	E	F		K	U	N	D	E
2	I		S	A	F	A	R	I		E
3	X	S		C	L	I	N	T	O	N
4	O	R	G	I	E	N		R	V	S
5	N	E	E	L	S		V	I	A	
6		E	R	E		B	E	E	L	D
7	B	E	U		C	A	R	T	E	R
8	U	R	I	N	A	A	L		N	A
9	S		M	O	N	R	O	E		A
10	H	Y	D	R	A		F	O	R	D

Horizontaal

1 De ex van Lleyton - De hersenen pijnigen 2 Vogelbek - Bekendste vrouw van Gorki 3 Poetsvrouw van Regina Mundi - Vroegere Socialistische partij 4 Verorberde - Vader van Anne Frank 5 Slotwoord - Probleem 6 Vrouw van een politiek zwaargewicht - Een weinig 7 Alleen (Fr.) - Reichsmark 8 Persoonlijk voornaamwoord - Deel van een groente 9 Telwoord - Perfect 10 Het enthousiasme in Alma II - Beweging van Arafat

Verticaal

1 Jeugdbeweging - Bruisend 2 Verovering - Roem 3 Kledingsstukken - Neon 4 Van een - Proest 5 Bandje voor platenmaatschappij - Zo kwamen er in mei 10 bij 6 Happy few - Die rooie danst met Chris 7 Koker - Achtervoegsel Belgische websites 8 Kilometer - Het gedeeltelijk samenvallen 9 Krachtig verzoek - Zo lang wordt er deze week aan een stuk gelopen 10 Als je deze stad gezien hebt, mag je sterven - Diagnosecentrum in Lier

Dries De Smet

Studenteninspraak niet decretaal toegepast

Naast het herinvullen van de bovenbouw van de universiteit, kondigde rector Oosterlinck in september vorig jaar aan dat ook de benedenbouw zou worden gereorganiseerd. Concreet zouden de drie groepen — Exacte, Humane en Biomedische Wetenschappen — meer op de voorgrond treden als bestuursniveau, waar ze nu nog als overlegorgaan functioneren.

Ben Deboeck

Met de bovenbouw worden Inrichtende Overheid, Raad van Bestuur (RvB), Academische Raad (AR) en het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) bedoeld. Die werden vorig academiejaar al gewijzigd. De onderbouw beslaat de groepen, faculteiten, departementen en afdelingen. Sinds de bekendmaking van de hervormingsplannen is er veel vergaderd over de groepsstructuren, niet steeds met evenveel succes of genoegdoening voor alle partijen. Heikel punt was vaak de opname van studenten waar dit volgens hen nodig en via het participatiedecreet opeisbaar is. Tegen het eind van 2004 — en uiterlijk tegen het begin van het tweede semester — zouden de hervormingen rond moeten zijn, zo wil de rector het tenminste. Oosterlinck zet hier overigens wat druk achter door resultaten als pasmunt voor extra gelden te hantieren.

De RvB van de K.U.Leuven zal de drie groepen van middelen voorzien. Elk groepsbestuur krijgt bevoegdheden die zich nu nog op het niveau van de Academische Raad en de faculteiten bevinden en zal beslissen hoe de toegewezen middelen verder worden verdeeld.

Materie

Voor Humane Wetenschappen is er al duidelijkheid sinds begin mei. Het dagelijks bestuur blijft bij de vice-rector Humane, die zich laat assisteren door een groepsbeheerder voor financiën en infrastructuur en een onderzoeksadviseur. Het bestuur gebeurt door het bestuurscollege, samengesteld uit de vice-rector, de zeven decanen, de groepsbeheerder en vier vertegenwoordigers, waaronder twee studenten. Een structuur waar de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO), die de studentenbelangen behartigt, zich in kan vinden.

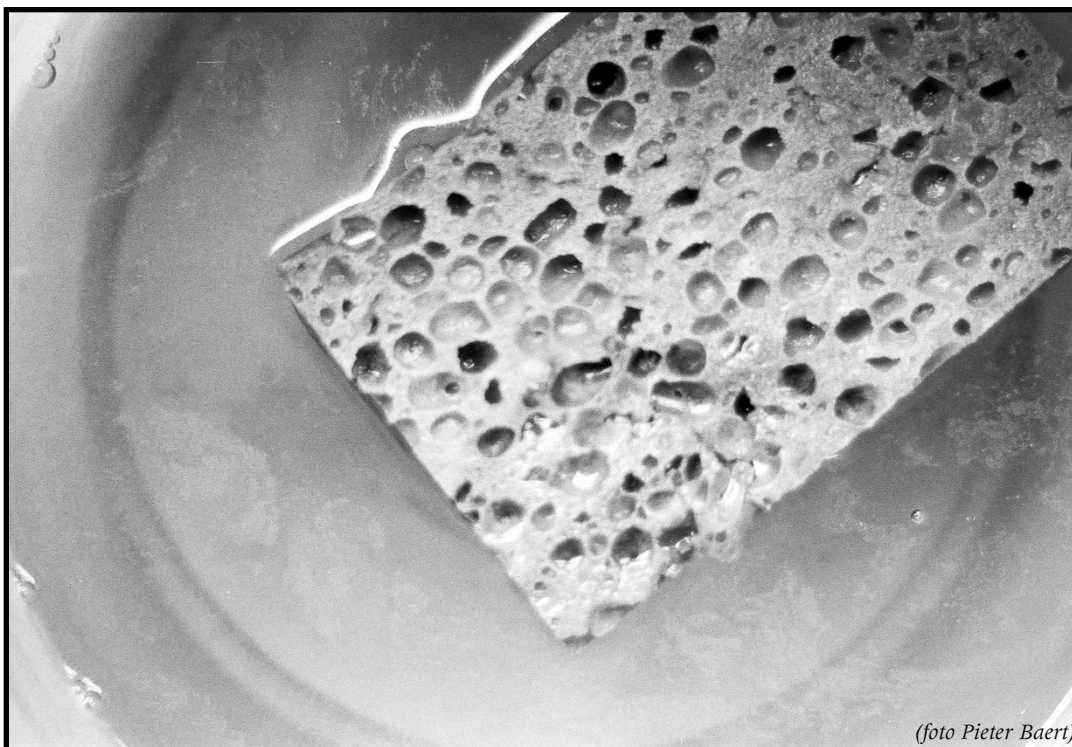
Verder blijven de faculteitsraden in hun

huidige vorm behouden. Binnen een faculteit wordt een facultaire onderzoekscommissie, een facultaire onderwijscommissie en een doctoraatscommissie opgericht. In de onderwijscommissie zullen studenten vertegenwoordigd worden, gezien het belang van de behandelde materie. De basiseenheden binnen de humane faculteiten worden de onderzoeksgroepen, de huidige afdelingen. De departementen verdwijnen als dusdanig, maar een omvorming tot onderzoeksgroep is wel mogelijk.

Ten tweede is er de groep Biomedische Wetenschappen. In de structuur die Biome-

kunnen blokkeren, maar verder weinig om het lijf hebben. Indien vertegenwoordigers, waaronder studenten, in het groepsbestuur terecht zouden kunnen, kan de groepsraad zelfs worden geschrapt. In de eerste plaats voor onderwijsmaterie, wat studenten rechtstreeks aanbelangt, ijvert LOKO zowel voor Exacte als voor Biomedische voor een steek in het groepsbestuur.

Dit zou zelfs een consequente zaak zijn met het participatiedecreet in het achterhoofd, dat zegt dat in het medebeheersmodel — dat waarschijnlijk aan de K.U.Leuven zal worden gehanteerd — de studentenraad het

(foto Pieter Baert)

dische voor ogen heeft, bestaat het groepsbestuur uit negen mensen. De vice-rector Biomedische, de drie decanen, twee vice-decanen, een onderzoeksdirecteur, een groepsbeheerder en de algemeen directeur van het U.Z. Leuven. Geen studentenvertegenwoordigers dus, hoewel het groepsbestuur wel een aantal onderwijsbevoegdheden heeft.

Lieveling

Het huidige voorstel voor Exacte Wetenschappen voorziet in een groepsbestuur en een groepsraad. Het groepsbestuur neemt alle eindbeslissingen en zou worden samengesteld uit de vice-rector Exacte, de drie decanen en maximaal drie coördinatoren. De groepsraad zou worden gevuld met de departementsvoorzitters en de vertegenwoordigers — dus ook de student — die voor Exacte op Academische Raad zetelen. Via een tweederdemeerderheid zou deze raad beslissingen van het groepsbestuur

recht heeft vertegenwoordigers te sturen naar alle organen die de allerlaatste beslissingen nemen. Dus ook in de RvB, iets waar de Leuvense studenten reeds vele jaren voor pleiten. Rector Oosterlinck stelde LOKO echter voor de keuze: óf op RvB óf op Academische Raad, waar ze reeds deel van uitmaakten. LOKO hield het been evenwel stijf en pleitte geruggensteund door het decreet voor vertegenwoordiging in beide toporganen. Volgens rector Oosterlinck laat het decreet geen ruimte om een eigen model uit te bouwen, zodat hij overweegt om met zijn lievelingsargument dat de vrijheid van onderwijs geschaad wordt, het decreet aan te vechten bij het Arbitragehof. In de komende weken zal duidelijk worden of de rector deze stap al dan niet zet.

Oosterlinck maakt er geen geheim van dat hij de POC's en faculteitsraden het belangrijkste vindt voor studenten. Met eenderde van de stemmen op een POC zijn studenten ook belangrijk op dit niveau, maar het probleem is dat wat een POC beslist door

Niveau hoger, zelfde problemen

Niet enkel aan de K.U.Leuven wordt de toepassing van het participatiedecreet tegengewerkt. Ook op associatieniveau worden de studentenvertegenwoordigers niet volgens wat het decreet zegt opgenomen in de beleidsorganen.

Momenteel heeft de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) geen mensen op de Algemene Vergadering (AV) en twee waarnemers zonder stemrecht op de Raad van Bestuur (RvB) van de Associatie K.U.Leuven. In het voorstel dat de Associatie nu formuleerde, zouden de studenten drie volwaardige leden krijgen in de RvB, maar nog steeds niemand op de AV. Terwijl het participatiedecreet oplegt dat in elk orgaan tien percent van de leden studenten met stemrecht moeten zijn — het medebeheersmodel — of telkens minstens één waarnemer wordt opgenomen — het inspraakmodel — die wel steeds moeten worden geraadpleegd.

De laatste piste zou voor studenten minder goed zijn dan de eerste. Daarom eisen ze ook de correcte toepassing van het decreet, dat hen drie volwaardige RvB-leden en vier volwaardige AV-leden toekent, tenminste als voor het medebeheersmodel wordt gekozen. Risico bij het streven naar dit model is namelijk dat de Associatie besluit dan maar voor het inspraakmodel te kiezen, zodat de StAL terugvalt op telkens een waarnemer in de RvB en de AV. Op het eerste zicht lijkt dit model voor de Associatie het aantrekkelijkst wegens minder 'last' van studentenvertegenwoordigers. Toch heeft het ook voor de Associatie zelf enkele nadelen. Zo brengt het een erg omslachtige procedure met zich mee, aangezien studenten over verschillende zaken wel steeds geraadpleegd moeten worden.

Dat zijn factoren die maken dat de Associatie toch eerder weigerachtig staat tegenover het inspraakmodel en poogt met een decretaal niet-correct vis noch vlees voorstel het beste uit de brand te slepen. Hetzelfde wat uiteraard de studenten proberen. De StAL besloot immers voor de volledige toepassing van het medebeheersmodel te gaan, lijnrecht tegenover de Associatie. Een oplossing die het participatiedecreet mogelijk maakt, is voor handen: een mengeling van inspraak en medebeheer via het decretaal minimum van drie volwaardige studentenvertegenwoordigers in de RvB en één waarnemer in de AV.

hogere organen moet goedgekeurd worden, zodat alles kan worden herroepen. LOKO vraagt dan ook dat voor beslissingen waarvoor geen interferentie optreedt met hogere niveaus de POC een definitief besluit kan nemen. Hetzelfde principe vraagt de studenten voor andere organen.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Vertegenwoordiging buitenlandse studenten onthoofd

Guy Moors wordt dan toch geen *International Officer* van Portulaca. Moors voelt zich niet meer welkom bij de associaties en Pangaea. Die zijn teleurgesteld in de hervormingsplannen van LOKO. Voorlopig is de werking opgeschort en nu is het wachten tot er iemand ingaat op de vacante vacature.

K.U.Leuven beste verleider

De K.U.Leuven rekruteerde dit jaar 400 eerstejaars meer in vergelijking met vorig academiejaar. Daarmee versterkt Leuven haar koppositie als grootste universiteit in Vlaanderen tegenover de UGent. In Oost-Vlaanderen noteerden ze ook een toename van eerste bac'ers, maar met 318 was deze minder sterk dan in Leuven. Ook alle inschrijvingen in acht genomen groeit de K.U.Leuven overigens.

Vrede

Heel wat commotie rond professor emeritus Eric Suy vorige week. Niet alleen was hij zondag Titaantje, donderdag bleek de gewezen-adjunct-generaal van de Verenigde Naties - een erg hoge diplomatieke post - en N-VA-lid op vraag van het Vlaams Blok te gaan zetelen als expert in het Vlaams Vredesinstituut. Dit is een nieuw en onafhankelijk orgaan bij het Vlaams Parlement, opgericht op vraag van Spirit. Momenteel is Suy voorzitter van de VTB-VAB en voorzitter van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst (Wenk), aangesloten bij de Associatie K.U.Leuven. Bijgevolg is Suy ook lid van de algemene vergadering van de Associatie. Studenten vooralsnog niet.

Wereldvrede

Als Suy de vrede niet weet te realiseren, is er nog altijd de nieuwe Miss Belgian Beauty Cynthia Reekmans om hem een handje toe te steken. Cynthia studeerde Romaanse aan

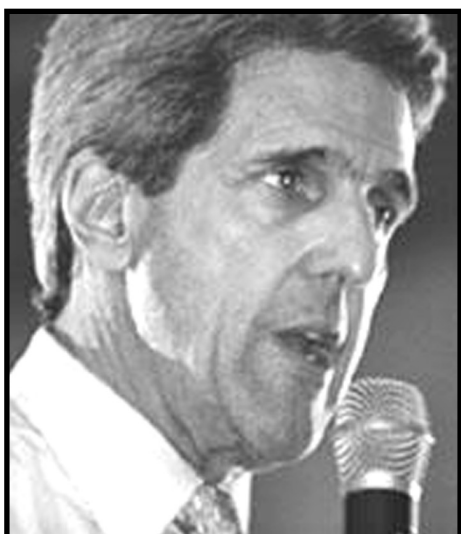
de K.U.Leuven en volgt nu aanvullend Taal en Bedrijf en de Academische lerarenopleiding. Het vermelden waard: zonder al de sms'jes en promotie van onze redactiesecretaris was Cynthia zelfs geen eredame geworden.

Byebye tweeling

In Leuven komen de dopen stilaan op gang, in Antwerpen zijn ze al goed op dreef. Daar kregen schachten vorige week ter ontgroening ontharingscrème opgesmeerd in de genitale zone. Het product mocht echter niet worden ingewreven, noch langer dan tien minuten inwerken. De onfortuinlijke studenten liepen toch een tweetal uur met de crème rond, wat resulteerde in derdegraadsbrandwonden aan essentiële delen bij één van hen en lichtere verwondingen bij twee andere gedoopten. De onfortuinlijke student verkeerde in kritieke toestand, maar is er inmiddels doorgekomen. Een huidtransplantatie moet het za(a)kje nu oplappen. Binnenkort in de Wellnesskliniek.

(bd, jb)

Editors in Chief aan het woord

George Walker Bush of John Forbes Kerry? Dat is de vraag die heel Amerika al het hele jaar bezighoudt. Maar niet alleen de Amerikanen liggen wakker over de vraag wie hun nieuwe leider wordt, ook de rest van de wereld kijkt nagelbijtend uit naar de uitslag van de presidentsverkiezingen van 2 november. Veto belichtte de vorige drie weken onder andere het onderwijssysteem en de stem van de studenten, en deze week gaan we dieper in op de rol van onze collega's van de studentenpers in de Verenigde Staten.

Everything is bigger in the States, wordt er gezegd, en wat de studentenkranten betreft is dat zeker waar. Met één nieuwe editie per week is Veto de meest frequent verschijnende studentenkrant van Vlaanderen, maar in de Verenigde Staten is een dagelijkse studentenkrant eerder regel dan uitzondering. Meer zelfs: er bestaan universiteiten met twee concurrerende dagelijkse kranten.

De Amerikaanse studentenkranten werken ook heel professioneel. De Indiana Daily Student (Indiana University in Bloomington, met bijna veertigduizend studenten) telt bijvoorbeeld meer dan tweehonderd medewerkers, waarvan een tiental betaald. Net zoals in Vlaanderen zijn de meeste studentenkranten gratis en werken ze onafhankelijk van de universitaire overheid.

Wij vroegen ons af hoe er in de Amerikaanse studentenkranten wordt gekeken naar de verkiezingen en legden daarom vier vragen voor aan de hoofdredacteuren van negen studentenkranten uit heel Amerika: van Syracuse in het noordoosten tot Riverside in het zuidwesten.

Joris Beckers,
Laurens De Koster
& Clara Vanmuysen

9 Amerikaanse hoofdredacteuren
over hun aanpak voor 2 november

Berichtgeving in de studentenpers

In de eerste plaats vroegen we ons af hoe de Amerikaanse studentenkranten berichten over de verkiezingen. Focussen ze op studententhema's of bekijken ze de volledige programma's van de kandidaten? Kiezen ze partij of blijven ze neutraal? Er is redelijk wat diversiteit, zo blijkt uit de antwoorden.

De meeste studentenkranten dragen objectiviteit hoog in het vaandel en proberen dan ook evenwichtig te schrijven over de verkiezingen. Bij *The Exponent* interpreteren ze dat heel strikt: "Als we een artikel over de Republikeinse senaatskandidaat op de voorpagina brengen, moeten we daarna een artikel over de Democratische kandidaat op de voorpagina brengen", volgens hoofdredacteur Charise Pettit.

Andere kranten bekijken de objectiviteit iets minder nauwgezet, maar proberen nog steeds zoveel mogelijk de verschillende kandidaten aan het woord te laten. Een belangrijk verschil met Vlaanderen is wel dat sommige kranten, zoals *The Daily Campus*, een *endorsement* geven: ze raden hun lezers aan om een bepaalde kandidaat te kiezen.

De belichte thema's verschillen sterk van krant tot krant. *The Highlander* besteedt bijvoorbeeld nauwelijks aandacht aan de presidentsverkiezingen, maar focust op lokale verkiezingen. Hoofdredacteur Jeremy Lawson: "De presidentsverkiezingen worden al genoeg belicht door grotere, professionele organisaties en lokale verkiezingen krijgen veel minder aandacht. Bovendien hebben de meeste mensen al beslist welke presidentskandidaat ze verkiezen".

Randfenomenen

De meeste andere kranten belichten alle verkiezingen, dus ook de presidentsverkiezingen, maar beperken zich tot thema's die de studenten aanbelangen. Een uitzondering is *The Exponent*. Zij hebben het over alle thema's, van stamcellenonderzoek tot belastingen.

In *The GW Hatchet*, en ook in sommige andere kranten, wordt ook aandacht besteed aan de randfenomenen rond de verkiezingen. Zo worden politiek geëngageerde studenten geïnterviewd of volgen ze organisaties die studenten aanzetten om te stemmen.

Politiek in de staat

Een universiteit staat nooit helemaal apart. De plaats waar ze ligt, kan in grote mate een aanwijzing zijn voor de politieke mening van de studenten. Het percentage Republikeinse studenten is wellicht groter in Texas dan in pakweg Massachusetts.

Dit wordt bevestigd door de Amerikaanse hoofdredacteuren. Justin Young van *The Daily Orange* verwoordt het het eenvoudigst: "In Noordoost-Amerika zijn campussen erg liberaal (*liberaal betekent progressief in de VS, red.*), dus grote steun voor Kerry, en de staat New York stemt zeker voor Kerry".

De algemene tendens in de VS is dat de beide kusten wellicht voor Kerry stemmen, en het zuiden voor Bush. In de rest van het land vind je dan nog een aantal *swing states*, staten waar de verschillen tussen de twee kandidaten erg klein zijn. Bijna overal volgen de studenten de algemene trend in de staat, maar zijn ze iets progressiever - meer Democraten dus. Zelfs in het zo al sterk Democratische Connecticut zijn de studenten nog linkser, volgens Diana Flynn van *The Daily Campus*.

Supporter

Ook in *swing state* Minnesota zal de meerderheid van de studenten wellicht Kerry stemmen, volgens de polls van *The Minnesota Daily*. Zelfs in Purdue, in het conservatieve Indiana, zou ongeveer veertig procent van de studenten eerder bij de Democraten aanleunen.

Maar het verschil tussen studenten en de algemene bevolking kent zijn grenzen. In Nebraska, een Republikeins bolwerk, zal je lang moeten zoeken naar een Kerry-supporter, volgens Sarah Horner van *The Creightonian*. Anderzijds meent Emily Hagedorn van de *KY Kernel* dat de meerderheid van de studenten Kerry zal stemmen, terwijl de staat Kentucky uitgesproken Republikeins is.

Hoewel de studenten meestal liberaal zijn dan gemiddeld, vind je ook vaak groepen sterk overtuigde conservatieven. Liberalen en conservatieven zitten trouwens niet alleen in de Democratische en de Republikeinse partijen, maar ook in een aantal kleinere partijen, zoals de *Green Party* (Ralph Nader), de *Independence Party* en de *Libertarian Party*.

De rol van de studentenpers

Hoe zien de studentenkranten zelf hun rol? Een kernwoord is natuurlijk informeren, maar moeten de studenten ook gemotiveerd worden om te stemmen? Of om een bepaalde kandidaat te kiezen?

Onbevooroordeelde informatie geven is volgens de meeste studentenkranten in elk geval een heel belangrijke taak. Maar daar stopt het niet: "We hebben onszelf de taak opgelegd om studenten te informeren en om stemmen zo gemakkelijk mogelijk te maken: we leggen uit hoe je je moet registreren, wat de deadlines zijn, waar je moet gaan stemmen, enzovoort", zegt Charise Pettit van *The Exponent*.

Braaf

De opkomst onder studenten verhogen is een antwoord dat vaak terugkomt, maar minstens even belangrijk is dat stemmers nadenken over hun stem. Zo vindt Jeremy Lawson van *The Highlander* dat "studenten moeten beseffen dat de president minder macht heeft over hun leven dan lokale vertegenwoordigers" en dat studenten dus zeker even goed moeten geïnformeerd worden over lokale verkiezingen, als over de presidentsverkiezingen.

De sensibiliserende taak wordt zeer ter harte genomen bij de ondervraagde kranten. Bij de *KY Kernel* stellen ze gedetailleerde profielen op van de verschillende kandidaten; van Bush en Kerry werd het standpunt in ongeveer elk mogelijk debat uit de doeken gedaan. De krant organiseerde ook een debat op de campus tussen de verschillende kandidaten voor het Congres (*het parlement, red.*).

Lee Warren van de *Oklahoma Daily* vindt dat ook opinieartikels een plaats hebben in de studentenpers: "Columnisten belichten alle kanten van het politieke spectrum en gaan vaak dieper in op de standpunten van kandidaten dan gewone artikels." Die opinieartikels gaan van braaf en analytisch naar erg scherp en soms ook in de richting van propaganda voor — en vooral tegen — een bepaalde kandidaat.

Maar hoe scherp de opinieartikels ook mogen zijn, de omschrijving die het beste bij de taak van de studentenpers past is, in de woorden van Diana Flynn (*The Daily Campus*): "We moeten proberen de studenten te informeren *without being biased*."

Politiek aan de universiteit

De Amerikaanse studenten mogen dan wel een mening hebben, lopen ze er ook mee te koop? We vroegen ons af of er veel politiek getinte actie plaatsvindt op de campus, en dat bleek nogal te variëren doorheen het land.

Slagzin

Op de *George Washington University* is politiek bijvoorbeeld een constante. De universiteit ligt vlakbij het Witte Huis en het Capitool - waar het Congres is gevestigd - en Brian Costa van *The GW Hatchet* vertelt ons dat de universiteitsafdelingen van Democraten en Republikeinen allebei erg actieve verenigingen zijn. Bovendien heeft John Kerry de universiteit al twee keer bezocht dit jaar, waarvan een keer samen met Howard Dean, zijn vroegere concurrent bij de Democraten.

In schril contrast daarmee staat de apathie van de studenten in *UConn*. Volgens Diana Flynn van de *Daily Campus* ligt dat aan het gebrek aan debat: zowat iedereen is het erover eens dat John Kerry president moet worden.

Op de andere universiteiten ligt het ergens daartussenin, en is er beperkte tot redelijk veel politieke activiteit. Op *Creighton University* werd bijvoorbeeld een debat met Ralph Nader en enkele andere, minder bekende presidentskandidaten georganiseerd. De universiteit legt op 2 november ook bussen in van de campus naar het stembokje.

Nog een initiatief om de participatie onder jongeren te verhogen, is *Rock The Vote*, dat uitgaat van MTV. Onder deze noemer probeert een hele resem activiteiten de studenten te overhalen hun stem te laten horen.

In Syracuse waren er wat relletjes toen een anti-Kerry-documentaire werd uitgezonden. Ook in Lexington in Kentucky nemen studenten nu en dan deel aan betogingen en andere manifestaties, maar daar hebben de protesten van de jaren '60 en '70 zich in elk geval niet herhaald — toen werden er zelfs gebouwen in brand gestoken.

In Oklahoma wordt er op een originele manier campagne gevoerd: Lee Warren van de *Oklahoma Daily* merkt regelmatig t-shirts op met de fantastische slagzin: "*W is my homeboy*".

De studentenkranten

Een woordje uitleg

De hiernaast vermelde poll-gegevens zijn afkomstig uit de laatste peiling – op zondag 24 oktober – van een onafhankelijke peiler, waar ook de Amerikaanse studentenkranten naar verwijzen.

De ondervraagde hoofdredacteurs komen uit staten met verschillende profielen. Het profiel van een kandidaat wordt als 'sterk' omschreven als aan hem 10% of meer kiezers toegeschreven worden. Bij een voorsprong van 5 tot 9% spreekt men over een 'zwak' profiel en bij minder wordt het verschil aangeduid met 'nauwelijks'.

Met nog negen dagen te gaan kent de *votemaster* 253 kiesmannen aan Kerry toe en 254 aan zijn tegenstrever Bush. Hierbij moeten nog de kiesmannen van de staten gerekend worden, waar de poll voorlopig een *ex aequo* voorspelt. Deze staten zijn Hawaii en Florida.

Meer info op www.electoral-vote.com

legende

nr. naam krant

webadres krant

"kenmerkend citaat"

naam universiteit

aantal kiesmannen
politiek profiel staat
poll-resultaat
resultaat 2000

1. The Highlander

www.highlander.ucr.edu

"(...) provide access to an affordable institution of public education to qualified students is at risk of being forgotten"

University of California at Riverside

55 kiesmannen
zwakke Kerry
Kerry: 50%, Bush: 41%
2000: Gore: 53,4%, Bush: 41,7%

2. The Oklahoma Daily

www.oudaily.com

"You would think good old fashioned entertainment like movies and music would provide an escape from the Bush/Kerry extravaganza. But shows such as "Fahrenheit 9/11" make it impossible to seek freedom."

University of Oklahoma

7 kiesmannen
sterke Bush
Kerry: 34%, Bush: 64%
2000: Gore: 38,4%, Bush: 60,3%

3. The Creightonian

press.creighton.edu

"He (presidentskandidaat Roger Calero, van de Socialistische Arbeiderspartij, red.) urges students and other Nebraskans to seek an alternative to what he describes as our current political mess."

University of Creighton, Nebraska

5 kiesmannen
sterke Bush
Kerry: 30%, Bush: 61%, Nader: 2%
2000: Gore: 33,2%, Bush: 62,2%, Nader: 3,5%

4. The Minnesota Daily

www.mndaily.com

"Dark' writing is often more a cry for help, as in counseling - not handcuffs." (kritiek op de arrestatie van een student die schreef dat hij anderen dood wenste, red.)

University of Minnesota

10 kiesmannen
nauwelijks Bush
Kerry: 46%, Bush: 48%
2000: Gore: 47,9%, Bush: 45,5%

5. The Purdue Exponent

www.purdueexponent.org

"(...) representative candidates (van een verkiezingsdebat, red.) agreed that life begins at conception, euthanasia is not a viable option except for extreme cases and marriage should exist between a man and woman."

Purdue University, Indiana

11 kiesmannen
sterke Bush
Kerry: 40%, Bush: 53%
2000: Gore: 41%, Bush: 56,6%

6. The Kentucky Kernel

www.kykernel.com

"Every decision we make is predicated on some view of morality. If I come across some thug beating up a woman in an alley, you can bet I'll do my best to enforce my morality on him."

University of Kentucky

8 kiesmannen
sterke Bush
Kerry: 37%, Bush: 59%
2000: Gore: 41,3%, Bush: 56,4%

7. The GW Hatchet

www.gwhatchet.com

"The only reason Bush will never forget that day (9/11, red.) is because it gave him a chance to be a wartime president with a blank check to do as he pleased overseas."

George Washington University, Washington DC

3 kiesmannen
sterke Kerry
Kerry: 78%, Bush: 11%, Nader: 6%
2000: Gore: 85,7%, Bush: 9%, Nader: 5,3%

8. The Daily Orange

www.dailyorange.com

"Liberal groups still use the draft threat (er wordt gesproken over herinvoering van de legerdienst, red.) to push their own agendas, although the point is clear that it is unlikely to return. The only thing these groups have accomplished is scaring people."

Syracuse University, New York

31 kiesmannen
sterke Kerry
Kerry: 57%, Bush: 36%
2000: Gore: 60,2%, Bush: 35,2%

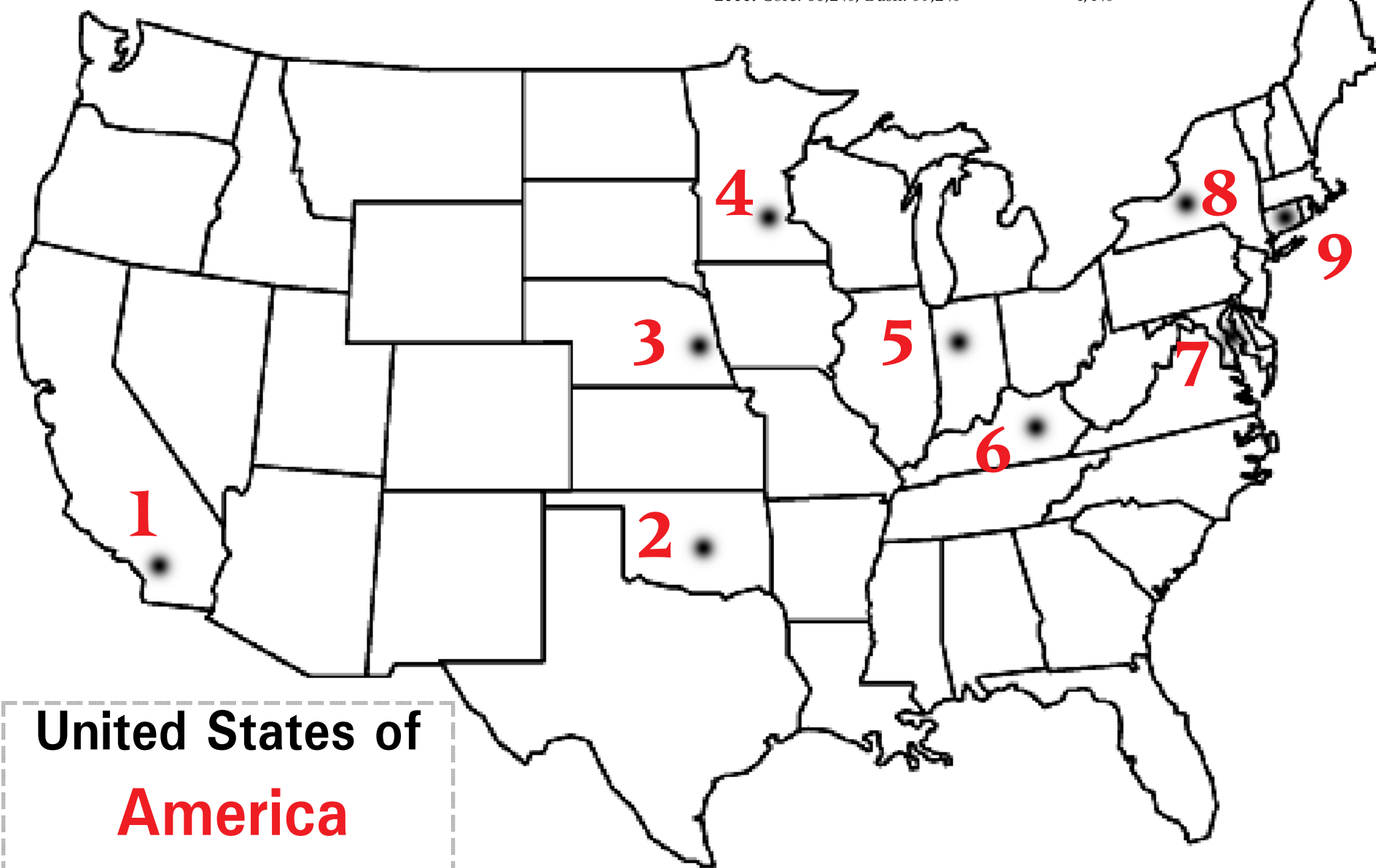
9. The Daily Campus

www.dailycampus.com

"One particularly interesting youth voting group that has emerged this election is *Votergasm*. (...) The group (...) encourages young people to choose their sexual partners based on participation in the democratic process."

University of Connecticut

7 kiesmannen
zwakke Kerry
Kerry: 47%, Bush: 38%, Nader: 4%
2000: Gore: 55,9%, Bush: 38,4%, Nader: 4,4%

Sprintje op de wafelenbak

(foto archief)

Op dinsdag 26 oktober geeft Sportraad om 20u het startschot voor de 24-urenloop, de monsterestafette voor studentenkringen en sympathisanten. De 32e editie van dit grootse sportevenement pakt uit met enkele interessante koerswijzigingen. Het concept blijft vertrouwd maar het decor is nieuw en wil een intiemere sfeer creëren.

Herman Loos

De 24-urenloop draait — je raadt het al — in de eerste plaats om het lopen. De verschillende faculteitskringen nemen het de klok rond tegen elkaar op in een aflossingskoers. Dit jaar wordt voor de eerste maal op de atletiekpiste van het sportkot gelopen in plaats van errond, wat een rondje zo'n 150 meter korter maakt. Dit betekent eveneens dat het middenplein gebruikt wordt voor de verschillende standjes en tentjes, die nog meer in het middelpunt van de belangstelling zullen staan. De interactie tussen de kringen vergroot en Sportraad hoopt dat dit de gekende ambiance nog een extra duwtje geeft. Het is uitzonderlijk dat de atletiekpiste wordt vrijgegeven voor dit gebeuren. Aangezien de K.U.Leuven volgend jaar het kunstgras op het plein wil vervangen, werd na jaren toegegeven aan de vraag van Sportraad om de piste te gebruiken.

Luchtkastelen

De geschiedenis leert dat de loopwedstrijd beslecht zal worden tussen de sportkotters van Apollon en de burgies van VTK. De rechtenstudenten van het VRG en de sociale wetenschappers van Politika stappen net als vorig jaar niet op het strijdtoneel. "We kampen al enkele jaren met een gebrek aan interesse bij onze studenten", luidt het bij beide kringen. Ze blijven wel actief binnen Sportraad voor de talloze andere activiteiten gedurende het jaar. De mentaal gehandicapten van 'Run for Specials', die vorig jaar bij hun debuut veel bijval oogstten, zijn opnieuw van de partij en ook holebi-jongerenvereniging & of vetet dit jaar voor het eerst de loopschoenen.

Niet enkel de sportieve student komt aan bod, ook voor spelers en drinkers is het aanbod uitgebreid. Elke deelnemende ploeg verzorgt immers een standje waar drank en snacks te verkrijgen zijn aan dumpingprijzen. Het sportkot zal dus een dagje geuren naar een gigantische wafelenbak met glühwein en hotdogs. Bovendien kunnen we de bouwkunsten van de kringen opnieuw bewonderen, hoewel er misschien minder plaats dan voorheen is voor de imposante brugconstructies van de ingenieurs.

Skireis

In de multimediatent is er plaats voor computergames, film en workshops. Voorts kan het kind in elk van ons zijn hartje ophalen op één van de luchtkastelen om zich daarna uitgebreid te laten masseren door bevallige kinstudenten. Een nieuwigheid is de interfacultaire dj-contest. Tijdens de dag geven ze het beste van zichzelf en de muziekgeschiedenis om de sfeer nog wat op te vijzelen. De beste dj sluit het feestje af en mag binnen afzienbare tijd de latten onderbinden tijdens een gratis skireis.

De stad Leuven zet echter een kleine domper op de feestvreugde. Op het schepencollege werd immers beslist om de muziek te stoppen vanaf 22u, dit tegen het advies van zowel politie als burgemeester Tobback in, die een toelating tot middernacht suggereerden. Volgens de stad is overlast bij de buurtbewoners de reden, hoewel dit vooral studenten in de blokken van de campus Arenberg zijn, die sowieso massaal op de 24-urenloop aanwezig zijn. Het blijft dus een beetje een vreemde beslissing, temeer omdat twee weken geleden P@lma op dezelfde locatie nog een feestje mocht weggeven. En dan zwijgen we nog over Marktrock in het centrum van de stad.

Doodzonde

Sportraad betreurt uiteraard deze beslissing maar belooft andere, minder luidruchtige paden te bewandelen om de sfeer op te drijven. Ook bij Sociale Raad wil men de situatie evalueren en de dialoog met de stad blijven aangaan. De laatste jaren toonden de studenten zich immers bijzonder inschikkelijk om samen met de stad overlast en nachtlawaai te bestrijden, ondermeer via het steward-systeem aan de fakbars en in de ondersteuning van de studentencode, die enkele weken geleden met luide trom haar intrede deed. Het is doodzonde dat alle studenten blijven opdraaien voor het wangedrag van een kleine minderheid, die niet eens alleen uit het studentenmilieu komt.

Dinsdag en woensdag laten we dit echter niet aan ons hart komen en is er ruimte voor sportief spektakel. Naar schatting komt jaarlijks meer dan driekwart van de studenten een kijkje nemen, waarmee de 24-urenloop enkel de examens laat voorgaan qua belangstelling. Overtuig dus vooral jezelf en kom in de loop van dag of nacht eens rondlopen, of wie weet zelfs een rondje.

LEUVEN BREIDT HAAR KENNISCENTRUM UIT MET WETENSCHAPSPARK

De eerste steen

Leuven krijgt er een nieuw wetenschapspark bij. De K.U.Leuven wil hiermee haar positie als internationaal erkend en succesvol 'kennis- en technologiecentrum' verder uitbreiden.

Mies Cosemans

Vrijdag 22 oktober legde Fientje Moerman, Vlaams minister van Economie, de eerste steen voor wat een nieuw wetenschapspark moet worden. De K.U.Leuven, Interleuven en de GOM Vlaams-Brabant — verenigd in het Beheerscomité Wetenschapspark Leuven — bouwen aan de Koning Boudewijnlaan, in het verlengde van de campus Arenberg en IMEC, een wetenschapspark voor biotechnologische en ICT-bedrijven.

Intens

Door het succes van het researchpark in Haasrode, waar zich ondertussen reeds honderd technologiebedrijven hebben gevestigd en al meer dan 5000 arbeidsplaatsen werden gecreëerd, werd de ambitie om een nieuw wetenschapspark te bouwen, ondersteund. Het uitgangspunt is telkens de samenhang tussen universiteit en bedrijven. Vertrekkende van de technologie en kennis van de K.U.Leuven en andere kenniscentra zouden technologiebedrijven aangetrokken worden en zich vestigen in een netwerk van bedrijvencentra in een rond Leuven. Op die manier ontstaat een intense kruisbestuiving tussen industrie en universiteit, die voor beide partijen verrijkend kan werken.

Het wetenschapspark richt zich naar bedrijven uit de ICT- en biotechnologiesector, die actief zijn in de ontwikkeling van nieuwe producten en processen. Massaproductie is niet toegelaten; alleen kleinschalige productie kan.

De droge cijfers vertellen ons dat het gaat om een bedrijfsoppervlakte van 120.000 vierkante meter, verdeeld over 4 gebouwenclusters. Eind 2005 zou de eerste gebouwencluster klaar zijn en kunnen de eerste bedrijven hun intrek nemen. Het zal nog tot 2010 duren — als alles goed verloopt — alvorens de kantoor- en laboratoriaruimte volledig klaar zijn. Voor de ontwikkeling van dit gigantische project werd een internationale wedstrijd uitgeschreven voor ontwikkelaars en investeerders.

Parel

"De K.U.Leuven kan tippen aan een universiteit als Cambridge", verklaarde burgemeester Louis Tobback op de persconferentie vrijdag. Om Leuven als Europese Kennisregio te promoten en te stimuleren, geeft Charter Leuven 2010 het boek "Leuven, parel van kennis" uit. Charter Leuven 2010 is een denktank waarin wordt nagedacht over de toekomst van de Leuvense regio. Ze bestaat uit de tenoren van kennisinstellingen, het bedrijfsleven, de stad en regionale instellingen.

In het boek worden enkele aspecten van Leuven als kennisregio belicht. Ten eerste zouden het grote aantal internationale wetenschappelijke publicaties van K.U.Leuven en IMEC het bewijs zijn van een grote kenniscreatie in Leuven. Daarnaast wordt deze kennis vertaald in innovatie. 'Leuven, parel van kennis' gaat vooral in op de innovatie in specifieke technologische sectoren in Leuven, zoals mechatronica, telematica, communicatie en E-security... De talenten en het menselijk kapitaal die in de regio Leuven te vinden zijn door het jaarlijks afstuderen van zo'n 7000 studenten, worden evenzeer belangrijk geacht. Volgens het Charter kunnen deze troeven ervoor zorgen dat Leuven in de toekomst een vooraanstaande rol speelt in de Europese kenniseconomie van de 21ste eeuw.

VRAAG VAN DE WEEK

Waarom is de Centrale Bib niet meer op zaterdag open?

Elke week zoekt de redactie naar het antwoord op prangende vragen die iedere student zich wel eens stelt tijdens zijn carrière in Leuven. Die vragen kunnen zowel van kritische, informatieve of praktische aard zijn. Deze week vroegen we ons af waarom de Centrale Bibliotheek vanaf dit academiejaar niet meer op zaterdagvoormiddag open is.

Gaan de oude boeken in de boekenburcht op het Ladeuzeplein sneller kapot als je ze ook op zaterdagvoormiddag kan inkijken? Is er sprake van een inkrimping van de toegangen tot de boekenwijsheid aan de Leuvense universiteit?

Op zoek naar een redelijk antwoord stootten we op Katrien Bergé, adjunct-hoofdbibliothecaris van de Centrale Bibliotheek. "De Centrale Bibliotheek werd vorig jaar op vraag van het GeBu doorgelicht. Het rapport van die doorlichting stuurde aan op enkele nieuwe maatregelen. In afwachting van de uit-

voering van die maatregelen moesten we enkele veranderingen doorvoeren", zegt Bergé.

Tabularium

Waarom juist deze veranderingen? Kan men niet op een andere manier besparen? Bergé: "De Centrale Bibliotheek heeft meerdere bedieningspunten, waardoor er minimum drie personeelsleden nodig zijn om de bibliotheek open te houden. Dat betekent een minimale bezetting, dus geen dienstverlening bijvoorbeeld in de tijdschriftenafdeling en het tabularium. We hebben de bezoekerscijfers geanalyseerd en de minst slechte oplossing gekozen." De bibliotheek sluiten op zaterdag is de minst slechte oplossing. Maar de toekomst is positief. In het doorlichtingsrapport lezen we: "Een van de doelstellingen is (...) opnieuw naar ruimere openingstijden te gaan, met altijd een basisdienstverlening in alle collecties."

(cvm)

K.U.Leuven steunt 'tijdelijke brain drain'

Op initiatief van de dienst Studieadvies en de dienst Internationale Relaties vond op woensdag 20 oktober de eerste editie van de Buitenlanddag plaats. In de Universiteitshallen wisten vertegenwoordigers van ambassades, onderwijsorganisaties en Erasmusstudenten ons volledig mee te zuigen in het buitenlandse avontuur.

Benedicte Degraeve & Maite Morren

Wegens de merkbaar stijgende interesse van studenten om in het buitenland te gaan studeren, opteerde de K.U.Leuven voor een verandering in haar concept rond de jaarlijkse infosessies over verder studeren in het buitenland. In de voorbije jaren vonden deze sessies namelijk telkens op verschillende avonden voor elk land apart plaats en waren ze vooral gericht op mensen die na hun basisopleiding een specialisatie of doctoraat in het buitenland wilden aanvragen. Vanaf dit jaar worden al deze infosessies — met uitzondering van de sessie over de Verenigde Staten — op één dag geplaatst én uitgebreid met informatie voor studenten die geïnteresseerd zijn in een Erasmusuitwisseling. Ook werd er meer energie gestoken in het promoten van deze Buitenlanddag en van een buitenlandse studie in het bijzonder. "We organiseren graag de 'tijdelijke brain drain' van onze studenten, omdat we ervan overtuigd zijn dat een buitenlandse ervaring van hen rijkere persoonlijkheden, betere onderzoekers en bedrijfslui maakt met een multiculturele instelling, die open staan voor nieuwe ervaringen en ideeën én zonder oogkleppen rondlopen," aldus Hilde Devoghel, *Study Abroad Advisor* van de K.U.Leuven.

Een verblijf aan een buitenlandse onderwijsinstelling is inderdaad voordelig, zowel op academisch, cultureel als persoonlijk vlak. Zo komt de student bijvoorbeeld in contact met een andere manier van lesgeven. Een ander academisch pluspunt is dat studenten door een toenemende mobiliteit ten gevolge van het Bologna-akkoord, kunnen beslissen hun master af te werken in een gespecialiseerde universiteit in het buitenland. Daarnaast is een verblijf in het buitenland uitstekend voor je talenkennis en staat het later goed op je cv. Bovendien zou een buitenlandse studie ook nog eens verrijkend werken voor de student als mens. Hij leert er zelfstandig worden, komt in contact met een andere cultuur en verhoogt hierdoor zijn aanpassingsvermogen. Kortom, allemaal eigenschappen die van pas komen in onze multiculturele wereld.

Uiteraard heeft niet enkel de student baat bij een studie in het buitenland. Internationale studenten aantrekken is ten eerste economisch gezien belangrijk voor een universiteit. Buitenlandse studenten betalen namelijk zogeheten *tuition fees*, die soms hoger liggen voor buitenlanders dan voor de eigen nationale studenten. Zo speelt het onderwijs in, bijvoorbeeld, de Verenigde Staten een belangrijke rol in het bepalen van het BNP. Een ander voordeel van universiteiten die zeer gegeerd zijn door buitenlandse studenten te beurt valt, is prestige. Grote belangstelling van deze studenten staat immers voor kwaliteitsvol onderwijs. Het betekent dat

de opleidingen in kwestie de internationale competitie kunnen doorstaan, wat zorgt voor een hoge plaats in de *rankings*. Daarenboven doctoreren goede internationale studenten vaak, waardoor ze met hun kennis de kwaliteit van het onderzoek aan de betrokken universiteit verhogen. En omdat ze niet zelden blijven werken aan de universiteit, vergemakkelijkt dit het verkrijgen van een internationale staf en internationale netwerken van professoren en onderzoekers.

Het hoofddoel van de Buitenlanddag is uiteraard het promoten van buitenlandse studies, door er informatie over te verschaffen. Dat dit nodig is, blijkt uit het feit dat ondanks al de voordelen die verbonden zijn aan studeren in het buitenland, een groot deel van de studenten nog steeds in het thuisland verkiest te blijven. De voornaamste reden hiervoor is angst. Ten eerste is het zo dat studenten vaak niet eens overwegen zich kandidaat te stellen voor een beurs, omdat ze denken dat je er graden voor nodig hebt. Dat enkel studenten die graden behalen een beurs kunnen bemachtigen, werd hier en daar als mythe voorzichtig afgezwakt. Toegegeven, beursinstanties en ook de meeste universiteiten houden rekening met graden bij het toekennen van een beurs of het toelaten tot de opleidingen. Toch benadrukt men dat er ook nog andere criteria zijn, zoals motivatie, persoonlijkheid, extra-curriculaire activiteiten en aanbevelingsbrieven. Een ander belangrijk punt is de universiteit die je diploma heeft uitgereikt. Zo heeft, bijvoorbeeld, een diploma dat behaald werd in Spanje of Portugal een minder hoog aanzien als een diploma uitgereikt door een Belgische universiteit. Onderscheidingen alleen zouden dus geen absolute voorwaarde zijn om een beurs te kunnen bemachtigen.

Malafide

Een tweede, maar zeker niet minder belangrijke reden waarom studenten in België blijven, is de vrees dat het buitenlandse verblijf wel eens zou kunnen tegenvallen. Om deze vaak doorslaggevende factor wat te kunnen inperken, nodigde de dienst Studieadvies een heel aantal Erasmusstudenten uit, die kwamen praten over hun avonturen in het buitenland. Hierbij werd er, per land, aandacht besteed aan huisvesting, contacten ter plaatse, de studie op zich, studentikoze activiteiten... en dit alles werd meestal opgeluisterd met een aantal pittige anekdotes. Zo werd de Deense *Friday Bar* aan ons voorgesteld, een leslokaal met een toog waar er — in tegenstelling tot de rest van Scandinavië — goedkoop bier wordt verkocht aan studenten. Finland, daarentegen, moedigde vooral het saunagebruik aan, terwijl 'chit-chat' er absoluut afgeraden werd. Als economische grootmacht promoveerde China hoofdzakelijk haar studentenjobs in de vorm van taallessen. Wel werd er gewaarschuwd voor zogenaamde "malafide praktijken" waarbij "marchandeurs met niet-edele bedoelingen" andere doelen voor ogen hadden dan louter en alleen hun kinderen een extra taal te laten leren. En waar je als Belg het *eleven o'clock closing hour* in Engeland maar niet gewoon raakt, kruipen de Polen voor je als je de moeite doet hen in hun eigen taal aan te spreken.

Wereldreizigers

Ten slotte dient nog vermeld te worden dat er zeker heel wat studenten hun weg vonden naar de Buitenlanddag. Vooral landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk konden op enorm veel belangstelling rekenen, terwijl voor regio's als Oost-Europa, Scandinavië en Azië de opkomst vrij beperkt bleef. De infosessies waren op één uitzondering na — Frankrijk — stuk voor stuk heel interessant en leerrijk. Dit geldt zeker ook voor die ene infosessie over Duitsland die grotendeels in het Duits werd gehouden, maar verrassend verstaanbaar was. Bovendien waren de vertegenwoordigers van ambassades en beurzen gemakkelijk aanspreekbaar op hun standjes. En verdwaalde aspirant-wereldreizigers, die door het oerwoud van brochures het land van studie niet meer zagen, konden gelukkig nog de studenten aanklampen die enthousiast het een en ander kwijt wilden over hun Erasmusland.

Voor meer informatie over studeren in het buitenland:
<http://www.kuleuven.ac.be/internationaal/index.htm>
<http://www.kuleuven.ac.be/studieadvies/buitenland.htm>

Een home-away-from-home gevoel

Pangaea is Grieks voor 'alle landen' of 'de hele wereld'. Het Leuvense ontmoetingscentrum met die naam is goed op weg daarin te slagen. Caroline Nijs van Pangaea: "Dit jaar zijn er meer dan duizend leden van ongeveer tachtig verschillende nationaliteiten te vinden in Pangaea."

In 1994 besliste de K.U.Leuven Pangaea op te richten toen ISOL (International Students Organisation of Leuven), dat volledig door buitenlandse studenten werd gerund, in zijn toenmalige vorm stopte. De verantwoordelijkheid was te groot voor vrijwilligers en daarom wierf de universiteit vast personeel aan. Nu werken er twee deeltijdse krachten, enkele jobstudenten en vrijwilligers.

Pangaea wil een tweede thuis creëren voor buitenlandse studenten. Dat gebeurt op twee manieren. De medewerkers leveren logistieke steun: de studenten kunnen gebruikmaken van de ruimten in het centrum. Dan is er ook het lidmaatschap: de mok. Die geeft je niet alleen gratis koffie of thee, maar laat je ook toe allerlei voordelen te genieten zoals reducties voor danslessen, deelname aan excursies, conversatiegroepen en activiteiten. De lounge werkt niet als een gewoon café. Je kan er immers uren zitten, met of zonder een kop koffie. Caroline Nijs over de gevolgen: "De mok werkt drempelverlagend en laat minderbedeelde buitenlandse studenten toe een eigen 'living room' te hebben." Een interessant initiatief is de 'activity chain'. Zoek je iemand om mee te

sporten of vertrek je zelf op Erasmus en wil je de taal van het gastland oefenen of wil je gewoon nieuwe talen als Swahili leren, neem dan een kijkje op het prikbord en waag je kans. In feite wil Pangaea vooral met initiatieven van studenten werken en ze dan logistiek ondersteunen en helpen in de realisatie: zo organiseren Griekse studenten workshops Griekse dans in de ruimtes van het centrum. Aansluitend volgt een Griekse avond met typische hapjes en sapjes.

Caroline merkt op dat de rol van Pangaea, door de veranderingen bij Portulaca, langzaam aan het veranderen is; hoe langer hoe meer krijgen de medewerkers een vertrouwens- en ombudsfunctie: "Als we het thuisgevoel willen behouden en als hoogste doel ambiëren, moeten we hard werken aan

die ombudsfunctie. We moeten een band creëren met de studenten. Een buitenlandse student is anders dan een Belgische student. Je moet eerst volledig zijn vertrouwen winnen. Ik merk dat ze nu voor bepaalde aspecten zoals racisme sneller naar mij toe komen om erover te spreken, juist omdat ze mij kennen en vertrouwen. Een buitenlandse student is wat dat betreft introvertter dan een Belg, omdat hij denkt dat hij hier maar te gast is, waar Belgen zich bewust zijn van hun rechten en van wat kan en niet kan."

(ar)

Je vindt Pangaea op de campus Sociale Wetenschappen, aan de Vesaliusstraat

Katern
Erasmus

Hoog tijd om je biezen te pakken

Het is de droom van menig student: het vaderland voor enkele maanden achter zich laten om zich in een vreemde cultuur onder te dompelen. We trokken erop uit om de uitwisselingsdromen van Liesbeth De Smedt (Germaanse talen), Wim Van Kuyck (Slavistiek), Iris Neels (Slavistiek) en Joery Janssens (Sinologie) te analyseren.

Nele De Meyer

Veto: Waar zijn jullie op uitwisseling geweest?

Wim: «Ik ben voor een jaar naar Krakow in Polen geweest. Ik wilde er vooral m'n Poolse taalvaardigheid verbeteren. Dat Krakow de historische hoofdstad van Polen is, was natuurlijk mooi meegenomen. Ik was er ook erg op uit om Polen als nieuwe lidstaat van de EU te leren kennen.»

Iris: «Ik ben ook in Polen op Erasmus geweest, maar dan in Lublin, een rustigere stad dan bijvoorbeeld Krakow of Warschau. Een jaar voor m'n vertrek was ik al eens een kijkje gaan nemen in Lublin. Zo wist ik min of meer wat ik kon verwachten.»

Liesbeth: «Ik wilde graag naar Madrid om er Spaans te leren. Bovendien wordt de universiteit daar aangeprezen voor de lessen Engelse Taalkunde, die me zeker van pas komen bij het schrijven van m'n verhandeling dit jaar.»

Joery: «Ik kreeg de kans om na m'n kandidaturen voor een jaar naar China te gaan. Bij Sinologie gaat het dan niet om een Erasmusproject, wel om een jaar buiten je opleiding. Het voordeel is dan dat je niet verplicht bent examens af te leggen en dat je kan reizen zoveel je wil.»

Jezus

Veto: Welke verschillen met België sprongen het meest in het oog?

Liesbeth: «Het optimisme van de bevolking. Spanjaarden genieten meer van het leven en gaan ook meer op stap. Dit heeft lang niet alleen te maken met het mooie Spaanse weer, maar ook met hun ingesteldheid. Een ander verschil met Leuven is dat er in Madrid geen sprake is van koten. Studenten huren er samen een appartement. Als je uitgaat in Leuven sta je meestal voor de keuze welk café je zal aandoen, in Madrid is het iets complexer: daar kies je voor een bepaalde stadswijk.»

Iris: «Polen is een heel conservatief en extreem katholiek land. Het studentenhuys waar ik verbleef, werd gerund door zusters en overall trof je afbeeldingen aan van de paus en

Jezus. Uit gesprekken met Polen kon ik ook afleiden dat ze Nederland zien als een immoreel land, waar zaken als drugs en abortus welig tieren.»

Joery: «Ik verbleef in een straatarme stad waar de Chinezen op het voetpad wokken en hun voedsel komen kopen. Hun reacties zijn ook heel anders: Chinezen lachen zeer gemakkelijk. In het begin denk je dan dat ze je staan uit te lachen, maar eigenlijk komt dit doordat ze zich onwennig voelen. Het gebeurt immers niet zo vaak dat ze een westerling Chinees horen praten. (lacht) De reizen naar de verschillende steden zijn me ook bijgebleven. Peking, bijvoorbeeld, hebben we een zevental keer kunnen bezoeken.»

Veto: Hoe was het gesteld met het onderwijs van de gastinstellingen?

Liesbeth: «In Madrid heb ik veel presentaties moeten geven en papers geschreven. Onder de studenten heerste solidariteit. We hielpen elkaar en van competitie of concurrentie was geen spoor. Spaanse studenten hechten meer belang aan het groepsgevoel. Presteren ten koste van iemand anders bestaat daar niet.»

Wim: «De proffen in Krakow rekenen echt op de zelfstandigheid van de studenten. We moesten dan ook veel lesmateriaal op zelfstandige basis verwerken. We kregen les in kleine groepjes en er werd meer aan permanente evaluatie gedaan.»

Joery: «Het onderwijs in China verschilt veel van dat van hier. Het is zo dat Leuven hoog aangeschreven staat voor Sinologie, met als gevolg dat als je ginds vermeldt dat je van Leuven komt, je meteen in de groep met het hoogste niveau wordt ondervonden. Binnen die groep waren de niveauverschillen echter nog groot. Een ander verschil is dat Chinese proffen bijna geen inbreng van studenten dulden, terwijl we hier in Leuven verwacht worden actief mee te werken.»

E-mail

Veto: Hebben jullie nu nog contact met het gastland?

Joery: «Met de Chinezen heb ik geen contact meer. Ik heb de indruk dat ze vrienden als een voorbijgaand feit ervaren: als je er bent, zijn ze heel hartelijk en nodigen ze je meteen uit, maar zogauw je vertrokken bent, laten ze niets meer horen. Dit heeft natuurlijk ook veel te maken met de duur van je verblijf ginds. Als ik daar vier jaar was gebleven, zouden die contacten wél in stand gebleven zijn.»

Liesbeth: «Eind december ga ik terug naar Spanje voor een weekend en deze zomer ben ik zes weken op kamp

geweest in Engeland met drie Engelse meisjes die ik heb leren kennen in Madrid.»

Wim: «We houden nog steeds contact via e-mail. Volgende week ga ik zelfs een Poolse vriend bezoeken in Duitsland.»

Put

Veto: Hebben jullie door de uitwisseling een andere kijk op het leven gekregen?

Liesbeth: «In zekere zin wel, ja. Na zo'n buitenlandse ervaring besef je: 'The sky is the limit' (lacht) Je wordt er veel zelfstandiger door en je legt veel sneller contacten met mensen.»

Joery: «Ik heb in China aan den lijve ondervonden hoe immens de kloof tussen rijk en arm kan zijn. Er is ginds bijvoorbeeld geen sprake van sociale zekerheid. De beelden van een arme boer die z'n uitgestrekte velden moet bewerken zonder machines, of van het straatjongetje dat elke nacht op een put in het wegdek, waar warme, stinkende dampen uit kwamen, ging liggen om zich te kunnen verwarmen, zullen me altijd bijblijven.»

Wim: «Doordat het studeren maar één aspect van het hele Erasmus-project is, heb je veel tijd over om nieuwe contacten te leggen en jezelf te ontwikkelen. Ik heb er een bredere kijk op het leven aan overgehouden: je wordt zelfstandiger en leert alles relativeren. Daarom kan ik een uitwisseling alleen maar aanbevelen; grijp die unieke kans.»

Katern

Alternatieve 11: Erasmusbestemmingen

- Pamplona:** Leuven niet wild genoeg voor jou? Ga dan eens lekker stierenrennen doorheen de smalle Navaraanse straatjes tijdens de traditionele *encierros*.
- Bologna:** Ontbreekt Umberto Eco nog in je handtekeningenverzameling of wil je zien waar in 1999 het gelijknamige akkoord ondertekend werd met de gekende gevolgen, rep je dan naar deze oudste universiteit ter wereld.
- Bergen:** Volstaat Bologna niet en wil je meer onderwijsmaterie opsnuiven, trek dan in het tweede semester naar het Noorse Bergen voor de volgende ministeriële conferentie in het Bolognaproces.
- Leuven:** Favoriete Erasmusbestemming van West-Vlamingen.
- Albanië:** Wie weet vind je je gestolen fiets wel terug.
- Manchester:** De Veto-medewerker-bestemming van het jaar.
- Noorwegen:** Hou je meer van een actieve vakantie? Boek dan je ticket richting Noorwegen en knuppel er tegen de democratische prijs van 175 euro een zeehondje dood. Combinatie met de conferentie in Bergen is mogelijk.
- Servië:** Vang de voortvluchtige generaal Mladic of ex-president Karadzic en verdien je Erasmuskosten terug.
- Buñol:** Heimwee naar je dagen als schacht en de doop? In Buñol, nabij Valencia, bekogelen ze elkaar één dag per jaar met honderdduizend kilo tomaten.
- Nederland:** We weten het: het klinkt gewaagd en avontuurlijk, maar voor de sportievelingen heeft Nederland met het fierljeppen, ijsklootschietsen en het sliksleeën toch heel wat in haar mars.
- Duitsland:** Hm, het moet wel leuk blijven natuurlijk.

Inschrijven

Vertrek je op Erasmus, dan moet je sowieso inschrijven aan de K.U.Leuven, omdat je hier je diploma zal uitgereikt krijgen. Je gastinstelling mag je in geen geval inschrijvingsgeld aanrekenen.

Belgica

Wie toch liever dicht bij huis blijft, kan gebruikmaken van Erasmus Belgica. Hierbij verblijf je drie maanden tot een jaar aan een instelling in een andere Gemeenschap. Alles verloopt eigenlijk volgens dezelfde principes als het 'gewone' Erasmusprogramma, maar dan gewoon iets minder *abroad*.
Kijk zeker op onderstaande site voor (veel) meer informatie over Erasmus: w.kuleuven.ac.be/internationaal/erasmusstudenten

Nuttig om weten

Aanmerking

Zoals je al kon lezen, is het niet noodzakelijk om graden te halen als je naar het buitenland wil. Toch kunnen behaalde graden een rol spelen als de vraag groter is dan het aanbod. Behoor je evenwel tot de zogenaamde 'risicostudenten' dan kan je eventuele Erasmusplannen opbergen. Onder deze noemer vallen studenten die bij herhaling tweede zittijden of bisjaren hebben gehad.

Beurs

Erasmusgangers kunnen een Erasmusbeurs krijgen. De kandidaten die een dergelijke beurs ontvangen, worden hierover ingelicht door de Dienst Internationale Relaties. Voor wie in 2005-2006 aan een Erasmus-uitwisseling wil deelnemen, vindt de eerste beursronde plaats eind juli 2005, de tweede eind september.

Bedoeling van de beurzen is de bijkomende kosten, die een studieverblijf in het buitenland met zich meebrengt, te dekken. Hieronder kunnen vallen: reiskosten, uitgaven voor taalcursussen vooraf, voorbereiding, kosten als gevolg van de levensstandaard in het gastland en eventueel de kosten van een voorbereidende taalursus.
Erg hoog zijn deze beurzen echter niet.

foto's Charlotte Bouckaert

Leuven lokt buitenlandse studenten

In een bij momenten druk bezochte universiteitshal maakten we kennis met de rechtenstudenten Anne Leth Jorno uit Denemarken en Fernando Baz uit Spanje. De Italiaanse Statistiek-studente Ilaria Prosdociami kwam er even later ook bij en maakte het internationale theekransje compleet.

Nele De Meyer

Veto: *Waarom kozen jullie voor België?*

Fernando: «Voor mijn richting raadden ze in Spanje vooral Engeland en België aan. Omwille van de kwestie Gibraltar (*het overzees gebiedsdeel van het Verenigd Koninkrijk op Spaanse bodem, ndm*) wilde ik zeker niet naar Engeland. Een andere reden om naar Leuven af te zakken, was dat de stad net als Salamanca, waar ik woon, een echte studentenstad is.»

Anne: «België staat in Denemarken bekend als een land waar ze veel verschillende talen spreken, dat aspect sprak me meteen aan. De stad Brussel wilde ik ook absoluut bezichtigen. Ik had veel over Leuven gehoord van andere Deense Erasmusstudenten. Ze vonden het allemaal een erg mooie stad met al

die oude gebouwen, bovendien heeft Leuven een goede reputatie in Europa.»

Ilaria: «Ik besloot in de eerste plaats naar hier te komen voor de inhoud van de aangeboden vakken. Dat die vakken bovendien in het Engels gedoceerd worden, is een echt pluspunt.»

Amerikanen

Veto: *Beantwoordt Leuven tot nu toe aan jullie verwachtingen?*

Anne: «Voor ik vertrok, had ik eigenlijk geen specifieke verwachtingen. M'n eerste indruk is in elk geval positief. De mensen zijn meestal vriendelijk in de omgang. Het enige wat tot nu toe tegenviel, is de cursusdienst van Rechten: een half uur staan aanschuiven om dan uiteindelijk te horen te krijgen dat de cursus die je zocht, uitverkocht is, is geen pretje natuurlijk. Ik heb bijna nog geen enkele cursus te pakken gekregen. In Denemarken verloopt dit veel vlotter.»

Fernando: «Ik trek vooral op met de internationale studenten, veel contact met Belgen heb ik nog niet gehad. Je groeit automatisch veel sneller naar de andere buitenlanders toe, omdat het voor hen ook allemaal nieuw is hier. Bovendien kan je hen ook in de weekends ontmoeten. De Belgische studenten, daarentegen, gaan allemaal naar huis op vrijdag.»

Ilaria: «Sommige Italiaanse studenten hadden me gezegd dat de Belgen eerder gesloten zijn en niet makkelijk contact zoeken, maar ik ervaar hier het tegendeel. Ik heb hier al vele vrienden gemaakt. Op mijn kot zitten vooral Amerikanen, maar m'n beste vriendin hier is een Belgische. Voor de rest komt Leuven goed overeen met Padua, de stad waar ik woon en studeer in Italië.»

Anne: «Normaal gezien ben ik hier voor één semester, maar misschien besluit ik wel om een jaar te blijven.»

Werf

Veto: *Wordt er genoeg georganiseerd voor Erasmus-studenten?*

Anne: «Zeer zeker. Samen met andere internationale studenten ben ik al naar De Werf geweest om er warme chocolademelk te drinken. Ook hebben we al verschillende feestjes op de Oude Markt bezocht. Met Pangaea zijn we op uitstap geweest naar de Ardennen, waar we de grotten van Han hebben bezocht.»

Ilaria: «Ik heb hier vooral al veel nachtelijke gesprekken gehad. (*lacht*) Vorige nacht bijvoorbeeld heb ik tot vijf uur 's morgens zitten babbelen met een kotgenootje.»

Fernando: «Via de oriëntatiedagen ben ik in contact gekomen met verschillende buitenlandse studenten. Samen zijn we al naar Brussel en Gent gereisd. Dit weekend gaan we naar Amsterdam.»

KotNet

Veto: *Verschildt het onderwijssysteem in jullie thuisland veel van het systeem hier?*

Ilaria: «Eigenlijk niet. M'n faculteit hier is net als die in Padua goed georganiseerd. Het enige echte verschil is dat ik in Italië enkel nota's hoeft te nemen en de lessen moet bijwonen, terwijl er hier ook verwacht wordt dat studenten cursussen blokken.»

Anne: «De docenten in Denemarken werken wel vaker in kleinere groepjes. Hier in Leuven zit je vaker samen in grote aula's. Dat maakt de studie wel wat onpersoonlijker, natuurlijk.»

Veto: *Begrijpen jullie ondertussen al wat Nederlands?*

Fernando: «Euh... helemaal niet. Ik ben van plan om in het tweede semester Nederlands te gaan volgen, nu volg ik al Franse lessen.»

Ilaria: «Bij mij begint het te komen, ja. 'Hallo, mijn naam is Ilaria. Ik kom uit Italië.' (*lacht*) Om mezelf beter te leren uitdrukken, volg ik Nederlandse les aan het ILT.»

Anne: «We worden bijna verplicht al Nederlands te kunnen spreken voor we hier aankomen. (*lacht*) De handleiding voor KotNet, m'n huurcontract... ze zijn enkel in het Nederlands verkrijgbaar. Ik volg wel Nederlandse les, vijf uren per week. Maar met de korte zinnestjes die ik nu onder de knie heb, kan ik m'n huurcontract natuurlijk nog niet ontcijferen. (*lacht*) »

“Ik ben hier voor een semester, maar blijf misschien wel een jaar.”

Erasmus

Een Babylo-nisch kake-lende groep –

je herinnert je nog wel de spraakverwarring van dit volk – komt een klein klaslokaaltje binnendruppeld. De ene “Koedendak” klinkt al wat beter dan de andere; enkele geavanceerden begroeten hun medeleerlingen zelfs met de volzin “Hoe gaat het met u?” Ook wij leerden Nederlands voor u, met de enthousiaste steun van Annelies en Ellen, de leerkrachten van het ILT (Interfacultair Instituut voor Levende Talen).

Clara Vanmuysen

Een Frans meisje zegt — in het Engels — dat ze ons hier nog niet eerder heeft gezien. We geven braafjes toe dat we eigenlijk al 20 jaar Nederlands spreken, het mama-papa gemurmel inbegrepen. Ze heeft een Vlaams vriendje en verklaart dat de taal van de liefde misschien wel eens Nederlands zou kunnen zijn. Leerkracht Ellen komt enthousiast de klas binnen met een duidelijk geprononceerde “Goedendag.” Met een blik op het kleine groepje vraagt ze: “Waar is de rest?” “De zon schijnt”, lacht de Duitse Constanze.

We nemen ons imaginaire tekstboek en beginnen kleine conversaties te voeren in groepjes van twee. Het onderwerp is ‘de Belgische regering en monarchie’. “Wie is de eerste minister?” vraagt Ellen. “Vanhofstad? Nee, Verhofstadt.”, antwoordt Constanze. “En zijn voornaam?” gaat Ellen verder. “Alleszins niet Pete”, zegt Constanze. We onderdrukken nog net de uitroep “Guy!”

Gekoppeld

Het Leuvense Erasmusvolkje Diets of een moderne vorm hiervan leren is een heel karwei, toch verliezen leerkrachten Ellen Nys en Annelies Nordin er zeker hun enthousiasme niet door.

Veto: *Hoe gaat het lesgeven praktisch in zijn werk?*

Ellen Nys: «We hebben verschillende groepen. De Erasmusstudenten, ongeveer 140 in totaal, zitten apart. Ze volgen ook minder les dan de reguliere studenten. Dus zestig in plaats van tachtig uur per semester. Dan kunnen ze eventueel in het tweede semester kiezen om in te stappen in de gewone cursus.»

Annelies Nordin: «We bieden twee soorten lessen aan voor buitenlandse studenten: gewone taallessen en taallessen

gekoppeld aan cultuur. In die lessen komen er veel gastsprekers aan bod, zoals een journalist die over de geschiedenis van de Nederlanden vertelt.»

Veto: *Zijn er studenten die al een woordje Nederlands spreken bij aankomst in Leuven?*

Annelies: «Twee per jaar? Er zijn wel studenten die Germaanse studeren, maar dat zijn er niet veel. De meeste studeren Rechten of Economie in een Engelstalig programma. Ze zijn niet verplicht om Nederlands te leren.»

Karnemelk

Veto: *Klopt het dat er bij iedere nieuwe groep telkens een paar studenten horen die reddeloos verloren zijn in Leuven?*

Ellen: «Zeker de eerste lessen. Ze komen binnen met een plan van Leuven. Dan vragen ze bijvoorbeeld waar ze fietsen kunnen huren en dan zeg je waar Velo is.»

Annelies: «In september is er een ander programma, dat voor het academiejaar start, als er nog geen andere studenten in Leuven zijn. Dan doe je echt de eerste opvang. Van huisvesting tot wassalon, we maken ze een beetje wegwijs.»

Veto: *Wat zijn de grappigste vragen die jullie krijgen?*

Annelies: «Grappig zijn de vragen niet, eerder praktisch: waar ze hun kleren kunnen wassen. We horen ook wel vaak dat ze verloren zijn in de supermarkt. Ze willen absoluut een soort cottage cheese, of zoeken volle melk, meestal kopen ze dan karnemelk (*lacht*).»

Ellen: «Het is wel grappig dat, wanneer wij binnenkomen in het lokaal, de Duitsers en de Scandinaviërs al netjes op hun plaats zitten. De Spanjaarden en andere zuiderlingen komen rustig een kwartier te laat binnen. Toen ik vroeg hoe dat kwam, bleek dat bij hen het academische kwartiertje ook voor studenten telt. Soms moeten we ze dus de regels van de universiteit uitleggen. Niet slapen in de les bijvoorbeeld (*lacht*). De Amerikaanse studenten brengen soms heel hun maaltijd mee naar de les. Dan zeggen we wel eens dat het misschien beter is voor de les te eten.»

“In Spanje telt het academische kwartiertje ook voor studenten”

Paolo

Veto: *Hebben de studenten die van een ander continent komen, zoals Indiërs, het moeilijker om zich aan te passen?*

Annelies: «De Indiërs die naar hier komen spreken perfect Engels. Ze weten heel goed hoe het er in de Westerse wereld aan toe gaat.»

Veto: *Wat houdt de eerste les Nederlands in?*

Annelies: «Hallo, ik heet Annelies. Hoe heet jij? Uit welk land kom je? Waar woon je? Waar ben je geboren?»

Ellen: «Ik ben student. Ik studeer economie en jij? We gebruiken het boek ‘Vanzelfsprekend’, dat gaat over een Italiaanse student, Paolo, die hier in Leuven economie komt studeren.»

Leuven voor paal

Vorige week werd een reusachtige zuil neergepoot op het Ladeuzeplein. Deze begin-van-sculptuur is een laattijdig geschenk van de K.U.Leuven aan de stad, ter gelegenheid van het 575-jarig bestaan van de universiteit. Op 26 oktober komt de artiest, Jan Fabre, de *final touch* aan het beeld geven.

Veertien jaar na de verbanning van het beeld van Sylvain Van de Weyer naar de Kapucijnenvoer komt er opnieuw een kunstwerk voor de universiteitsbibliotheek te staan. Tijdens het academiejaar 2001-2002 wou de K.U.Leuven, als teken van de goede relatie tussen de universiteit en de stad, een beeld aan de stad schenken. Hiermee lijkt de K.U.Leuven een nieuwe traditie te willen starten, ook Fonske was een gift van de universiteit. Voorlopig blijft het uiteindelijke resultaat een goed bewaard geheim. Maar als we het oeuvre van de kunstenaar-theatermaker bekijken, kunnen we ons toch aan een voorzichtige prognose wagen.

Eén ding is zeker, Fabre is *hot*. Niet alleen mag hij koningin Paola tot zijn schare groupies rekenen, volgend jaar neemt hij ook de artistieke leiding over het Theaterfestival van Avignon. In De Singel in Antwerpen werd deze maand met *The Crying Bod* bovendien een Fabre-jaar ingezet. Centraal in dit stuk waren de lichaamssappen die, tot groot jolijt van de eerste rijen, rijkelijk over het podium stroomden. In 1979 maakte Fabre al een ontwerpschets voor een standbeeld met de weinig suggestieve titel 'Monument voor de vrouw die spuwet en pist', maar dit

ontwerp lijkt ons net iets té avantgardistisch voor de K.U.Leuven.

Naast lichaamssappen, is Jan Fabre geobsedeerd door de wereld van de insecten en het sapientia-thema verpersoonlijkt in uilen. Hij construeerde verschillende sculpturen met scarabeeën en bekleedde het plafond van de

Spiegelzaal in het koninklijke paleis met kevers. Ook wat zijn materiaalkeuze betreft is de artiest grensverleggend. Niets menselijks is Fabre vreemd. Naast menselijke botten verwerkte de artiest ook bloed en sperma in zijn oeuvre. Hij *bicte* een kasteeltje vol met blauwe balpen en bekleedde de zuilen van de Gentse universiteitsaula met ham, *sponsored by Ganda*. Zo'n vaart zal het wel niet lopen voor het nieuwe beeld op het Ladeuzeplein. Voor zijn recente monumentale werken die een permanente stek krijgen gebruikt Fabre brons. Wellicht zal de artiest ook voor dit werk goudkleurig brons gekozen hebben. Naar de exacte vormgeving blijft het voorlopig in het duister tasten, maar wij gokken op een insect, een zelfportret of een uil, hoewel we een bovenmaatse fallus ook niet uitsluiten. Maar daar zal de K van de K.U.Leuven wel een stokje voor steken...

(jbt)

De inhuldiging vindt plaats op het Ladeuzeplein op woensdag 26 oktober om 13u.

(foto Dimitri Eynikel)

OUDE DOOS (5)

"Ons probleem is dat er hier veel meisjes zitten"

Bijna winter. Het is zichtbaar koud en de bomen lijken ingetogen. Hier en daar breekt een waterige zon de wolken nog eens open, maar voor de rest? Grijs licht door de ramen, een student die zijn boeken al eens openslaat en de 24-urenloop. De laatste in de rij van Grote Sportklasiekers is opnieuw een waardige afsluiter gebleken.

Er is nog maar weinig volk op de been als ik om 6u30 het Sportkot binnenstap. Een biermerk hangt flapperend aan een paar dranghekken, her en der vind ik wat gele jassen, kringlui die hun stand wat opfleuren en een lange rij lichtjes die hangen te popelen om vrolijk te worden.

Toch vinden de eerste lopers een half uur later al flink wat meer volk langs hun weg. Waar die allemaal komen uitgekropen, is niet meteen duidelijk, maar hun aantal stijgt wel gestaag. Vrij snel wordt het druk, heel druk zelfs. Wie door het pak heen moet, heeft zijn ellebogen nodig en er staan ook overal op de berm hopen mensen. Ondanks de uitdrukkelijke en vele keren herhaalde wens van de organisatoren om dat niet te doen. "De eerste honderd keer vraag je 't nog," hoor ik er één mompelen, "maar daarna sléép je ze er van af." Misschien hadden ze beter regen besteld. Was er minder volk geweest.

Strafschop

Omdat ik geen zin heb om te drummen, blijf ik staan bij stand nummer één van de Run Aid, waar om negen uur doelman Wim Deconinck moet arriveren. Die wil ik wel eens zien. En velen met mij trouwens. Honderddertig zullen die avond pogen een strafs chop voorbij de goalie van Waregem te trappen. De mooiste vind ik nog steeds die van een trouwe Esseveesupporter, voor wie dit één van de grote momenten uit zijn bestaan moest zijn. Hij joeg de bal regelrecht in de armen van zijn favoriete doelman. Hij keek maar treurig, het was ook zo vlug voorbij. En geen stadion achter je dat je op je kop geeft of, in het andere geval, je naam begint te scanderen.

Daarna trek ik me even terug in de Leuvense binnenstad om iets achter de kiez en te stoppen en de geboorte van Veto nummer 9 mee te maken. Meteen gelegenheid om de 24u eens langs de radio te volgen. En daar hebben ze de microbe zichtbaar ook al te pakken: Scorpio gewaagt van 4 à 5.000 aanwezigen en trekt, wat de sfeer betreft, zelfs de vergelijking met Torhout-Werchter.

Ik vind mijzelf dan ook al vrij spoedig terug op de weg naar Heverlee en dat warempel met mijn jas open. Pas nu begin ik te beseffen dat één van de redenen van de grote

publieke opkomst wel eens het voor het deze tijd van het jaar uitzonderlijk zachte herfstweer zou kunnen zijn. De avondlucht voelt immers uiterst zowel en genietbaar aan en als iemand me de dag nadien vertelt dat er om twee uur 's nachts al evenveel drank verstouwd was als vorig jaar gedurende de hele 24-uur, dan ben ik eigenlijk nog nauwelijks verbaasd.

De sfeer werkt ondertussen overigens zo aanstekelijk, dat ik besluit om het ook maar eens een paar rondjes te wagen. Bij Run Aid onder andere, alwaar ze heel erg opgetogen lijken: nog steeds genoeg vrijwilligers om wat zweet te laten voor de Vredeseilanden. Daarenboven zijn ze voorlopig ook niet weg te slaan uit de eerste tien van de rangschikking.

Bedtijd

En zo wordt het langzaam bedtijd voor de grote massa. Hét moment voor mij om de lange rij tentjes van kringen en peda's toch eens af te lopen, hier en daar een pannenkoek te eten en een slok jenever af te bedelen. Maar zo veel is er niet te zien: een wegenwerkstertje drie meter boven de begane grond van de architecten en een kleine stelling bij Ekonomika. De gesjorde constructie van de architecten van vorig jaar vinden we dit jaar terug bij Industria. Door de luidsprekers komen nu geregeld meldingen van ploegen met een tekort aan lopers.

Vijf uur dan. De vrieskou begint uiteindelijk toch vat te krijgen op de atmosfeer. Ik sta aan de grote bierent, verkleumd te wachten op Eugène Vissers, die een recordpoging naar de snelste ronde gaat ondernemen. Eugène zit bij ploeg nummer vier en telkens er eentje met dat nummer op de borst gespeld komt aangesnel, staan we klaar om aan te moedigen. Maar het wachten duurt lang, te lang en dan heb ik er plots geen zin meer in. Vermoeid stap ik ook maar eens op en ik ben al bijna door het Begijnhof als ik uit de verre luidsprekerstem en het gejuich kan opmaken dat Vissers ten slotte toch gestart is. Even bekruipt me een gevoel van spijt. Recordpogingen — vooral geslaagde — zijn dingen waar een mens graag bij is. Doch de rust van de kasseien waarop ik eenzaam voortstompel verzoent me weer met mijn lot en even later groet ik zelfs vriendelijk een vroege (late?) buschauffeur.

Voor ik in bed kruip check ik nog even de laatste tussenstand (5 uur): Apolloon staat eerste met 372 rondes en 2 rondes verder volgt VTK. Een eerste achtervolgend peloton met LBK, Industria en Ekonomika zit al op meer dan 7 rondes. Ik val in slaap.

De volgende morgen staat de wereld op zijn kop. Terwijl ik mijn roes lag uit te slapen is VTK over Apolloon heen

gesprongen en hebben ze zelfs 5 ronden voorsprong genomen. Ik spring als de bliksem terug in mijn schoenen.

Ter plekke aangekomen wordt mijn aandacht echter opgeëist door Ekonomika-student Bob Verbeeck, onder-vraagd door een sullige presentator van Signaal die waarschijnlijk nog niet eens weet dat de Rode Duivels vier maanden geleden bijna wereldkampioen geworden zijn. Laat staan dat hij België's mindere goden zou kennen. De VTK'ers bijvoorbeeld.

VTK

Plotseling ontwaakt en door het dolle heen, zou je van hen kunnen stellen. De aanvoerder staat op een tafeltje en omdat alleen de eerste rijen supporters in staat zijn nog een glimp van de smalle loopgang op te vangen waarschuwt hij nu iedere keer de in steeds groter drommen aanrukkende ingenieurs wanneer ze hun aanmoedigingen moeten starten. Tussen twee fanaten in hoor ik zo eerst een keuvelend gesprekje over logaritmen en dan, plotseling, een hartverscheurend: "VTK, VTK, VTK..." Enzovoort.

Bij Apolloon is het enthousiasme al even groot, al staan zij wel in het verlies natuurlijk. En dan nog tegen VTK. Ze zouden wel sepuku kunnen plegen van schaamte. "Maar 't is nog niet gedaan," brult er een.

Het blijkt de tijdsopnemer te zijn en hij heeft nog wat ander leuks in petto. Want in jullie naam vroeg ik uiteraard of Apolloon ook dit jaar van plan is in de laatste uren alle meisjes langs de kant te laten? Hij kijkt verontwaardigd. Bij VTK doen toch ook geen meisjes mee zeker?

Bakkes

Dat is natuurlijk waar, maar bij VTK hebben ze dan ook nauwelijks meisjes, werp ik op. Daarom organiseren ze hun TD's trouwens meestal samen met een andere kring. Waarop hij dan opnieuw (magistraal -hij heeft me beloofd op mijn bakkes te slaan als ik dit laat publiceren): "Tja, ons probleem is natuurlijk dat er hier zoveel meiskes zitten." Aha!

Maar goed, zo blijft het spannend en op die manier kan de avond ongemerkt zijn intrede doen. Terwijl de twee kopploegen elkaar tot het uiterste opjagen (het is bijna zeven uur) is tijd voor de mensen van Run Aid om op de tonen van 'We are the world' een prachtige dans ballonnen de hemel (en de toekomst?) in te sturen. Ballonnen van hoop, vooral dankzij de inspanningen van Romania, dat per ingelopen ronde tien frank beloofde te betalen. Een initiatief dat navolging verdiende en ook kreeg.

Rest mij dan nog de slotceremonie. Met 'Chariots of Fire', VTK dat zich de longen uit het lijf juicht (Apolloon in het verlies, wat een belofte voor volgend jaar, maar kon het nog wat sneller?) en opnieuw die vele, soms wat moeizame fakkels.

Het is mooi geweest, zeer mooi zelfs dit jaar. En eigenlijk hoop je dan in stilte dat het de volgende jaren ietsje minder wordt. Kan je later nog eens denken: "God, 1986, dat was nog eens een jaar."

Lode Desmet

Uit jaargang 13, nr. 10, 4 december 1986

Vrije val in het universum

Saskia De Coster, een jong Vlaams talent, schrijft boeken, filmscenario's en columns. Daarnaast maakt ze ook video's. Ze studeerde Germaanse Filologie aan de K.U.Leuven en maakte vorige week dinsdag een reis in de tijd. In de vorm van een lezing kwam ze haar talent namelijk delen met de studenten van Letteren en alle andere geïnteresseerden.

Jozefien Van Beek

De lezing zou plaatsvinden in een grote aula, maar omdat de opkomst zo gering was, verhuisden we met z'n allen naar de kleine en gezellige *perma* boven de Fakbar van Letteren. Toen iedereen zich lekker in een sofa genesteld had, begon De Coster met de woorden: "Het is heel vreemd om hier terug te zijn." Dan begon ze met de eigenlijke lezing. Ze stak van wal met een fictief en provocerend verslag van een ontmoeting met Hugo Claus in het exotische Cannes. Een echtelijke ruzie tussen Nicole Kidman en Tom Cruise — die toen nog getrouwd waren — is maar één van de vele vreemde gebeurtenissen die zich in De Costers fantasie voorgedaan hebben. Daarna las ze een stukje 'fictie' voor: een passage uit haar lugubere recentste roman 'Jeuk' waarin ze de duistere plannen van de misvormde, maar geniale bastaard Boris ontvouwt. Ze sloot af met een column over de expliciete teksten van Missy Elliot, Eminem en andere *homies*.

Daarna probeerden we door te dringen in het verwrongen brein van Saskia De Coster door middel van een kort gesprek. De eerste keer dat ze iets met literaire pretentie schreef, was op tweejarige leeftijd in de zandbak. Haar volzinnen werden echter niet begrepen. Ook *Vrije Val*, De Costers debuutroman, werd in de literaire kritieken herhaal-

delijk onbegrijpelijk genoemd. Toch is er veel veranderd, zegt De Coster. Het is niet haar bedoeling niet begrepen te worden. Ze wil vooral origineel zijn. Daarom gebruikt ze nieuwe beelden in plaats van de cliché-metaforen die iedereen gemakshalve hanteert. "De critici zoeken er te veel achter en daarom begrijpen ze me niet."

Golflengte

In De Morgen vertelde De Coster dat ze op haar tweeëndertigste alles gezegd wil hebben wat ze te zeggen heeft en daarom op die leeftijd zal stoppen met schrijven. Ze heeft echter nu al spijt van die uitspraak, aangezien ze beseft dat je op pakweg je vijftigste anders naar de wereld kijkt en dus andere dingen te zeggen hebt dan op je tweeëndertigste.

De Coster schrijft ook filmscenario's. Toen ze voor de eerste keer een scenario van zichzelf verfilmd zag, was ze "er niet goed van", omdat het helemaal anders was dan wat ze voor ogen had toen ze het schreef. Eigenlijk zou ze het liefst alles zelf doen. Dat is net de luxe van schrijven: je kan je personages helemaal dirigeren zonder dat er praktische bezwaren in de weg zitten. Scenario's schrijven is een uitdaging voor haar omdat ze dan gebonden is aan veel regels en aan het budget van de film. Het moeilijke is dan om een regisseur te vinden die op dezelfde golflengte zit en daar is ze naar eigen zeggen zeer moeilijk en zelfs onuitstaanbaar in. Ze wil namelijk haar eigen wereld en visie opleggen. Zelf regisseren ziet ze dan weer niet zitten. "Dan word je helemaal opgeslorpt door praktische beslommeringen. Dat moet ik nog leren, dat is volwassen worden..."

Fonske verkocht voor 230.000 euro

"Handel over te nemen" spelde het bordje dat 11.11.11. afgelopen maandagavond bij Fonske plaatste. Met een symbolische veiling wou de organisatie de toenemende privatisering van drinkwatervoorziening aanklagen en het Leuvense stadsbestuur oproepen de motie "Water voor iedereen - Stop GATS" te ondertekenen.

Sofie De Smyter

Wie afgelopen maandag het Fochplein passeerde kon nauwelijks naast de wapperende 11.11.11.-vlaggen kijken of de rode verkoopsaffiches ontlopen. Al wie dat wilde werd uitgenodigd een rol op te nemen in het symbolische veilingsspel. Je kon er naar hartelust bieden op allerlei publieke diensten, gaande van het Zuid-Afrikaanse waternetwerk tot de Burundese gezondheidszorg. De hoogste bieder kreeg bovendien alle gegevens om zijn denkbeeldige aankoop maximaal te laten renderen: "Verzorg enkel die patiënten die kunnen betalen".

Fonske, het pronkstuk van de fictieve openbare verkoop, werd — zoals dat hoort — tot het laatste bewaard. Aangezien het beeldje al bijna dertig jaar lang gratis te bewonderen is en commercialisering de trend van het moment is, vond men de tijd rijp ook Leuven trots te introduceren op de vrije markt. Voortaan geen gratis foto's meer, maar een financiële bijdrage aan de gloednieuwe eigenaar, die maar liefst 230.000 denkbeeldige euromunten overhad voor het beeldje. Op deze ludieke manier waren binnen het halfuur talrijke publieke eigendommen in fictief privé-bezit terechtgekomen, klaar om onderworpen te worden aan de eisen van de vrije markt.

Ernst

Met dit spel wou 11.11.11. de aandacht vestigen op wat de daadwerkelijke commercialisering van publieke diensten teweeg kan brengen. Onder de slogan "Wat zou u drinken als u geen water kon betalen?" voert de organisatie dit jaar immers strijd tegen het vrijmaken van de watermarkt. 11.11.11. wijst er op dat de watervoorziening steeds vaker verkocht wordt aan de hoogste bieder, iets wat zonder uitzondering resulteert in een spectaculaire prijsstijging en een daling in de kwaliteit van het product. Zo leidde het vrijmaken van de watermarkt op de Filippijnen tot onbetaalbaar zuiver water, met de terugkeer van cholera als gevolg.

Om te verhinderen dat water onbetaalbare koopwaar wordt, pleit 11.11.11. er dan ook voor om openbare diensten als drinkwatervoorziening onder controle van de overheid te houden. De organisatie vraagt hierbij de steun van de verschillende Vlaamse gemeenten en roept hen op de motie "Water voor iedereen - Stop GATS" te ondertekenen. GATS betekent zoveel als General Agreement on Trade in Services en is een onderhandeling binnen de Wereldhandelsorganisatie die de privatisering van publieke diensten beoogt. Met de steun van de gemeenten wil 11.11.11. hierin op nationaal en Europees vlak verandering nastreven.

Nadat onder meer Antwerpen en Aalst het voorstel ondertekenden, was het maandagavond aan het Leuvense stadsbestuur om zich over de motie te buigen. Op verzoek van de VLD werd 'liberaliseren' door 'privatiseren' vervangen, maar verder werd de tekst volledig aanvaard. Leuven behoort nu officieel tot de veertig Vlaamse gemeenten die de eisen van 11.11.11. steunen.

Meer informatie over 11.11.11. kan je vinden op www.11.be.

Spencer The Rover overtuigt live

Woensdag 20 oktober mocht Spencer The Rover op uitnodiging van Het Depot zijn nieuwste plaat *Spencer is your Friend* komen presenteren in jeugdhuis SoJo. De kritiek dat die iets te gepolijst is, werd resoluut weerlegd met een sterk concert.

Gijs Van Gassen

Wie beweert dat Spencer The Rover op de nieuwste plaat wat braaf klinkt, heeft zeker ten dele gelijk. Spencer The Rover staat voor elegante songs, vol geraffineerd gitaarspel en mooie melodieën, maar de nummers missen af en toe het nodige rafelige randje. Nochtans werd de plaat geproduceerd door Geoffrey Burton, bekend door zijn gitaarwerk voor Arno, die toch niet meteen bekend staat om zijn glad klinkende sound. Frontman Koen Renders geeft zelf aan dat Burton veel met deze plaat gedaan heeft: "Dit is al erg ruw voor ons. Ons vorige album klonk ook helemaal anders." Toch missen sommige songs, ondanks die nieuwe invloed, soms een beetje een eigen gezicht.

Daar was in SoJo echter niets van te merken. Officieel was er geen voorprogramma, maar twee leden van Wilson waren blijkbaar op het laatste moment geronseld om enkele akoestische nummers te spelen. Dat was beslist een goed idee: met twee gitaren en één stem - af en toe een tweede - zette Wilson een kleine maar erg fijne set neer.

Toen het kleine maar enthousiaste publiek wat opgewarmd was, kon Spencer The Rover zelf aan de slag. Het begon een beetje aarzelend, maar al snel vond de band zijn juiste draai. De nummers kregen de nodige energie ingepompt, zonder dat ze ook maar in het minst aan muzikale finesse moesten inboeten. Er werd vlot gevarieerd: af en toe een stevige scheut rock, soms een akoestisch nummer, dan weer een bluesnummer inclusief banjo en mondharmonica: Spencer The Rover speelde het allemaal, met als constante dat elk nummer beschikte over een goede zanglijn en geraffineerd gitaarspel. Toen de band stevig op gang kwam, vervielen de kritische opmerkingen die bij het album gemaakt konden worden één voor één. Een energieke Renders sprong aanstekelijk rond op het podium, en wist het publiek uiteindelijk zo te boeien dat de band tot tweemaal teruggeroepen werd. Dat we live toch dingen moesten missen die op het schijfje wel staan, ligt meer aan de plaat dan aan het optreden: ook Sarah en Gert Bettens (K's Choice) en Jan De Campenaere (Venus In Flames) laten als gastmuzikanten hun talent horen op *Spencer is your Friend*.

Wat hoopt Spencer The Rover uiteindelijk te bereiken? Renders: "Een zo breed mogelijk publiek natuurlijk." Zonder toegevingen te doen op muzikaal vlak: Renders gelooft vast dat er een publiek bestaat voor hun muziek, en blijft dus intussen doen waar hij zich goed bij voelt en waar hij goed in is. Dat het kan werken werd afdoende bewezen door "Pretty Young Girl" en "One Step", die deze zomer de nodige hitgevoeligheid demonstreerden. "Ik ga er gewoon van uit dat als ik het echt goed vind, het bij andere mensen ook in de smaak zal vallen," zegt Renders.

Daar kon hij wel eens gelijk in hebben. Want hoewel de melodische *ballad* nooit echt ons ding zal worden, wist Spencer the Rover er toch een overtuigende indruk mee na te laten.

Deze week donderdag in jeugdhuis SoJo: Satellite City, met in het voorprogramma opnieuw (ditmaal officieel en integraal) Wilson. Voor wie snel genoeg is zijn er gratis tickets te krijgen: info@hetdepot.be

Een nieuw zicht op het stadspark

Zoals in sommige velden plots mysterieuze graancirkels tevoorschijn komen, zo rezen in het stadspark van Leuven enkele weken geleden een stuk of achttien merkwaardige ramen uit de grond. Dit was echter niet het werk van groene mannetjes. Het gaat om abstracte kunst en de dader is niemand minder dan de internationaal gerenommeerde Franse kunstenaar Daniel Buren.

Arne Saeys

Sinds Daniel Buren zijn oog op het Leuvense stadspark heeft laten vallen voor zijn 'Jardin Imaginaire' wandelen we niet meer uitsluitend tussen bomen, maar ook tussen hedendaagse kunst. Wat vindt Jan met de pet van deze ingreep? We trokken naar het stadspark en vroegen het aan enkele toevallige voorbijgangers.

Veto: *Wat vindt u van deze kunstwerken in het park?*

Voorbijganger 1: «Ik heb daar eigenlijk nog niet over nagedacht.»

Voorbijganger 2: «Het is gewoon versiering. Ik vind het wel leuk met al die kleurtjes. Ik dacht eigenlijk dat die glazen een lichteffect zouden hebben, maar nu het regent zie je er niet veel van.»

Voorbijganger 3: «Ik zou niet weten wat het voorstelt. Ik weet alleen dat het leuke dingen zijn. Dat past hier totaal niet. Het verpest het mooie uitzicht van het park. Ik vond het park goed zoals het was, zonder die dingen.»

Voorbijganger 4: «Het is eens iets anders dan een boom...»

Voorbijganger 5: «Ik zie liever planten en bomen. Ze zouden dit park beter vullen met wat meer bomen in plaats van met al die glazen. Het is hier een park, weet je wel, geen winkelcentrum of zo.»

De meningen over de kunst van Daniel Buren zijn verdeeld. Om wat meer te weten te komen over Daniel Buren en zijn werk in het stadspark gingen we ten rade bij Lore Van Hees, wetenschappelijk medewerkster voor hedendaagse kunst bij de Stedelijk Musea van Leuven.

Veto: *Hoe is men uiteindelijk bij Daniel Buren terechtgekomen?*

Lore Van Hees: «Om het hedendaagse kunstbeleid van de Stedelijk Musea kracht bij te zetten, waren we sinds 2001 op zoek naar een kunstenaar om in de publieke ruimte te werken. Via contactpersonen hebben wij Daniel Buren uitgenodigd in Leuven. Buren was gauw geïnteresseerd. Hij is een wandeling komen maken en heeft dan uiteindelijk het stadspark uitgekozen voor zijn werk. Momenteel werkt Buren ook nog aan een privé-woning in Leuven. Hij kent Leuven dus wel.»

Veto: *Wat is eigenlijk het concept achter deze vensters in het park?*

Van Hees: «Kort gezegd wil hij de voorbijgangers een andere kijk op het park geven. Het is ook een werk dat je nooit als een geheel kan aanschouwen. Je moet het al wandelend ontdekken. Afhankelijk van het parcours dat je aflegt door het park zie je steeds iets anders. Het park zal er nooit meer uitzien zoals het er vroeger uitzag. Zowel de architecturale structuren als de kleuren geven telkens een ander zicht. Als de zon erop schijnt, als het regent of als 's avonds de spots van het stadspark door de ramen schijnen, krijg je een andere ervaring. Daniel Buren speelt steeds in op de omgeving. Het is niet zo dat hij dit werk ook in Milaan of zo zou plaatsen. Het is speciaal voor ons stadspark ontworpen.»

Veto: *Deze installatie lijkt anders wel sterk op zijn werk in andere contexten.*

Van Hees: «Ja, Buren werkt al dertig jaar en hij heeft zijn eigen kenmerken, waaronder de banden die op de ramen zijn aangebracht. Sinds enkele jaren werkt hij heel veel met kleur, glas en spiegels, zodat je een weerspiegeling van de omgeving krijgt. Iedere kunstenaar heeft zijn eigen stempel en die stempel heeft hij ook hier in het stadspark gebruikt.»

Veto: *Sommige voorbijgangers vinden dat het werk niet op de natuur van het park afgestemd is.*

Van Hees: «Het is moeilijk om iedereen te plezieren. Ik heb zowel positieve als negatieve reacties gehoord. Het is natuurlijk een serieuze ingreep in het park, maar als je het vergelijkt met eender welk ander monument of standbeeld in Leuven... dat pleziert ook niet iedereen. Sommigen vinden het 'Vallend Paard' van Rik Poot fantastisch, anderen weer niet.»

Veto: *Abstracte kunst is wel minder populair dan realistische werken zoals het 'Vallend Paard'.*

Van Hees: «Wat Daniel Buren anders doet dan Rik Poot is dat hij in de ruimte probeert te werken. Ik vind dat hij daarin geslaagd is, maar dat is mijn mening. Anderen delen mijn mening misschien niet. Buren is inderdaad een zeer conceptuele kunstenaar. Hij probeert in situ met moderne materialen zijn visie op de omgeving weer te geven.»

Veto: *In een publieke ruimte zoals het stadspark komen ook mensen die niet begaan zijn met moderne kunst.*

Van Hees: «Het is zo dat we de drempel een beetje willen verlagen door deze kunst in de publieke ruimte te brengen. Door naar buiten te komen, proberen we de betrokkenheid op hedendaagse kunst aan te wakkeren. Natuurlijk hebben mensen vaak de indruk dat ze het werk niet begrijpen, maar er komt de komende weken nog wel uitleg bij het werk, zodat de drempel weer een beetje verlaagd wordt.»

(foto Charlotte Botickaert)

24 HEURES VÉLO GROOTSTE FRANSTALIGE STUDENTENEVENEMENT

Totaalspektakel op Waalse bodem

Onheilspellende weerberichten deden de organisatoren van de **24 Heures Vélo de Louvain-La-Neuve** ongetwijfeld even vrezen voor een afknapper. Maar dat studenten niet meer nodig hebben dan bier en muziek, is eens te meer bewezen. Het verslag van een uitgeregende reporter.

Michel Segers

Bij het naderen van Louvain-La-Neuve zagen we in de verte allemaal apocalyptische taferelen: weergoden vuurden gutsende regen en hemellichten af. Het was tijd om de auto achter te laten in één van de vele ondergrondse garages. Van parkeer- of verkeersproblemen geen sprake hier. Je kan de stad het best vergelijken met *Center Parcs*, maar dan voor studerende jongeren. Overal staan gebouwen van hetzelfde soort steen, maar een communistisch benauwd gevoel krijg je er allermint. Zeker niet op deze avond.

Nadat we eindelijk het plein van bestemming, Place Rabelais, hadden bereikt, waren we doorweekt. De organisatie had gelukkig een kleine beschutte dansplaats voorzien, waar iedereen zich verzamelde. Het volksfeest kon beginnen. Dit plein werd bezet door de *Ecam of l'Ecole Centrale des Arts et Métiers*, zeg maar de Groep T van Brussel. Want niet alleen alle kringen van Louvain-La-Neuve zelf waren er vertegenwoordigd, maar ook deze van Brussel, Gembloux en Namen waren aanwezig.

Folklore

De *24h Vélo* mag beschouwd worden als hét studentenevenement van het jaar bij onze Waalse landgenoten. Het is overigens niet de enige marathon. Zo heeft Brussel zijn *6 Heures Quistax* - met go-carts - en Gembloux zijn *6 Heures Brouette* - met kruiwagens. De communicatie tussen de verschillende studentensteden is dan ook zeer goed, waardoor zulke evenementen steeds een succes zijn.

Wat opviel is dat er veel studenten in toga en/of calotte, het typische hoofddeksel voor katholieke studenten, gehuld waren. Waar in Leuven het studentenverenigingsleven een dalende trend vertoont, blijft dit bij onze Franstalige vrienden een voltreffer. Je mag er ook niet meedoen aan cantussen of geen functie vervullen in de vereniging als je niet gedoopt bent.

Tot middernacht was het al td-muziek wat de klok sloeg. Iedereen sprong en duwde zich massaal onder het afdakje, anderen hadden dit al opgegeven en dansten met de blote borst in de regen. Ook in de naburige koten werd gedanst aan de ramen en mensen beklommen alles wat enigszins verticaal stond. Alsof het feestje nog niet compleet was schoot de CSE (*Cercle Sportif des Etudiants*), de hoofdorganisator, om middernacht ook nog eens vuurwerk af.

Na dit klassieke maar overweldigend aangemoedigde TD-feestje was het de beurt aan BenetBéné uit Frankrijk. Dit punk-electro-duo dat lak heeft aan de conventies in de popmuziek speelde een live-set. Onverstaanbaar gebrabbel werd gekruid met stevige electrosamples. *Elektro-Drum and bass* is misschien de beste benaming voor de hokjesplaatsers onder ons.

Vergelijking

Nu het eventjes droog was besloten we de stad te verkennen. Op elke plaats waar het engszins mogelijk was, werd animatie voorzien. De *24h Vélo* lijkt wel op een Marktrock, maar dan met veel meer *places*. Men zegt ook wel eens dat deze 24-uren de grootste drankverbrasserij van België is. Wat wil je met 40.000 elkaar uitdagende studenten op een kleine oppervlakte?

Het is spijtig dat de 24-uren-loop in Leuven geen totaalspektakel kan bieden. Uiteenlopende redenen zijn hiervoor de oorzaak: in Leuven wonen ook niet-studenten, wat een parcours door de stad onmogelijk maakt. Maar als je ziet dat verenigingen zoals het VRG en Politika nu al 2 jaar hun kat sturen naar de 24-uren-loop, dan is dat op zijn minst zeer teleurstellend te noemen.

Na een uurtje verkenningstocht besloten we op de Place Rabelais voor een laatste keer de benen los te gooien op de tussen *Drum and bass* en *breakcore* laverende set van Psycholab. Gelijk hadden we, want na afloop van de *24h* bleek dat *Ecam* de prijs voor de beste animatie had gekregen. Oh ja, en er werd inderdaad nog wel gefietst, de winnaars overbruggen maar liefst 566,20 kilometer.

Boerka en bloot

Nog nooit ben ik zo vershoten zoals gisteren. Rustig achter mijn computerklas-computer gezeten, werd ik lichtjes op de schouder getikt. Toen ik mijn hoofd van het scherm afwendde, stond ik oog in oog met een gemaskeerde boef die me strak aankeek. "Aarg! Not again", flitste het door mijn hoofd.

Toen ik terug bij mijn positieven was gekomen, bleek het gelukkig geen jeugdige delinquent te zijn die het op mijn telfoon had gemunt. Je wordt er in Engeland anders vaak genoeg voor gewaarschuwd. "Students are the main target for thieves!" In de plaats daarvan stond er een juffrouw in boerka gehuld, die me in vlekkeloos Oxbridge vroeg of ik wist hoe ze de printer aan de praat kon krijgen. Haar fluwelen stem was trouwens het enige waardoor ik zeker kon zijn dat ze weldegelijk een juffrouw was en geen travestiet met pleinvrees.

Gordijnen

Je ziet ze hier wel vaker ronddolen. Deze spookachtige wezens die zich in zwarte lakens wikkelen en enkel een smalle strip ter hoogte van de ogen vrijlaten. In het Pakistaanse wijkje waar ik woon, zie je moslim-moeders die langs de buitenkant van hun boerka een lees- of zonnebril dragen, wat er al helemaal belachelijk uitziet. Deze zwarte vuilzak die dames over hun lichaam dragen, moet — op puntbotten, beenwarmers en broekkousen na — de grootste modieuze blunder van het voorbije decennium zijn.

Een gevaar voor de openbare orde, noemde Marino Keulen ze recent. Boerka!

Het woord alleen al klinkt als een verdwaalde maagoprisping. In alle opiniebijdragen en redactiebriefjes werd het smeulend hoofd-doekenvuurtje nog maar eens nieuw leven ingeblazen. Toch kan je de situatie niet zomaar vergelijken. Het gaat hier niet om madammen in het kansarme Molenbeekse straatbeeld, maar om jonge meisjes die het koppie en de portemonnee hebben om aan een Engelse unief te studeren. In het hele 'religieuze-vrouwenonderdrukking-en-minderwaardige-cultuur'-standpunt, is dit een belangrijk punt om aan te zuigen.

Chocomousse

Wat nog meer verbaast, is dat ik als westerse, kapitalistische en hormonale jongeman heb geleerd om niet de minste moeite met een boerka te hebben. Meer zelfs, een beetje hoofddoek of boerka brengt een gezond evenwicht in de zaak. Het meest exotische wat je in Leuven kan meemaken is een chocomousse-kleurige rechtenstudente om naast wakker te worden. Dan ga je eens het kanaal over en sta je temidden van de *Chinamen, Pakis, Blacks* en andere vreemde mannen die overdag in hun pijama over de straat lopen.

Voelt u trouwens een lichte gêne opduiken bij het lezen van mijn 'vervuild' taalgebruik? Beeld u eens in hoe verbaasd ik was om als raciale beschrijving *caucasian white* op mijn registratieformulier te moeten invullen. Deze term was mij voordien enkel bekend uit de betere Amerikaanse misdaad-serie. Na een tijdje in Manchester word je echter met je witte neusje op de naakte feiten geduwd. Je bent 'maar' een blanke Europeaan binnen de grote verscheidenheid van geuren en kleuren die de stad je

aanbiedt. Eens je over het verlies van je dominante maatschappelijke positie heen bent, ontstaat er ruimte voor een interessant gesprek.

Smurfen

In de UK lopen er trouwens nog wel heel wat anderen in het rariteitenkabinet van de *prêt-à-porter* rond. Natuurlijk zijn er de klassieke schooljongens en -meisjes die in het verplichte 'hempie' en dasje aan de bus halte rondhangen. Vaak gaat daar nog een bordeaux gebreide trui, blauwe blazer met logo en een stevig mondje vuilbekkerij mee gepaard. Ook het geruite schoolrokje — u herinnert zich Britney's eerste muziekvideo vast nog wel — is een noodzakelijk attriboot. Verder, en voorlopig mijn favorieten, zijn de kleine bruine kereltjes met een zwart smurfenmutsje op hun kop. Deze jongetjes zijn sikh en volgen hun reglementaire voorschriften inzake haartooi en hoofddeksel. Het lijkt de Efteling wel.

Uiteindelijk blijft er nog één belangrijke categorie over: de Engelse vrouwen. Zelden heb ik zo'n bende gore slettenbakken bij elkaar gezien. Je kan hier geen avondje de baan op, zonder vanuit alle ooghoeken met hompen bloot vlees te worden belaagd. Het

lijkt wel alsof het Verenigd Koninkrijk naast een ongeschreven grondwet, ook een ongeschreven *dresscode* heeft: "Juffrouwen, doe zo weinig mogelijk aan!" De gemiddelde Britse weet zich dan ook te behelpen met twee kleine stroken stof. Deze worden subtiel aangebracht op de plaats waar middeleeuwse schilders vijgenbladeren gebruikten om Eva's privé te bedoezelen. Tegelijkertijd beoefenen ze groepsgevoel van nationale sport voor dames: "Zorg dat zoveel mogelijk mensen uw string hebben gezien binnen een straal van honderd meter."

Na deze ervaringen heb ik er niet de minste moeite mee het punt van Naima Albdioni te erkennen. Zij stelt dat te weinig kleren om het lijf hebben, net zo goed een vorm van onderdrukking is. Mijn huidig schoonheidsideaal is sinds dit verblijf in het VK ook wel lichtjes gewijzigd. Momenteel krijg je me wild van een stijlvol bedekte vrouw, met niks bloots, maar wel een paar schoon ogen. Al dan niet mét hoofddoek. Mijn boerka-belager in de pc-klas heb ik met al mijn mannelijkheid, testosteron en technisch vernunft niet aan het printen kunnen helpen. Het papier was op.

tekst en foto Pieter Baert

VETO'S VISITATIECOMMISSIE: GEOLOGIE

De Vlaamse verzuring verklaard

Af en toe wil Veto ook eens verstandig uit de hoek komen en daarom bezoeken wij regelmatig een wildvreemde les. Deze week belandden we in eerste bachelor voor het vak geologie, waarvan we voor de zekerheid de inhoud raadpleegden op het Internet. Het zou over de aarde gaan, de bol waar wij gewoonlijk met beide voeten op vertoeven.

Herman Loos

Van onze lessen aardrijkskunde in het middelbaar herinneren wij ons enkel dat de leerkracht feilloos de exotische steden Djnepropetrovsk en Ouagadougou kon aanduiden én uitspreken binnen de halve seconde, uitzonderlijk snel voor de gemiddelde Noord-Limburger. De geologische zijde van het vak, vergaard tijdens een studiereis naar de prachtige Condroz, is echter in de diepste spelonken van ons brein door-gesijpeld richting algehele vergetelheid. Hoog tijd voor een kleine opfrissing dus. Het aanvangsuur brengt ons onmiddellijk in de juiste sfeer: kwart over acht en reeds tekenen van hersenactiviteit, dat moet jaren geleden zijn. Leuven is grauw en moe en wij volgen haar voorbeeld.

Uitsterven

De kleine aula van het Maria-Theresiacollege zit aardig gevuld, laatkomers verkiezen de trappen boven de eerste rij. Professor Vandenberghe deelt mede dat er een oplossing in de maak is om aan deze overbevolking het hoofd te bieden: de volgende les zal plaatsvinden in een aula "bij Alma 2 op de campus Letteren." Wij zijn geen *krak* in het kaartlezen, maar vermoeden toch dat er een vergissing in het spel is. Of kwaad opzet?

De lichten worden gedoofd en onze buurjongen valt dapper in slaap. De les over vulkanen — spannend! — wordt ingezet met enkele vakantiekiekjes van Hawaï en andere oorden van plezier en verderf. De gids bestookt ons met

verhalen, gelardeerd met wetenschappelijke termen die deze eerstejaars blijkbaar niet langer vreemd zijn. Wij leren dat *lahars* een Maleisische benaming voor modderstromen is. Met een vreemde sensatie in de stem vertelt prof Vandenberghe het verhaal van een Colombiaans jongetje dat in zo'n stroom verzeilde. "Ze hebben hem nog dagen kunnen filmen, maar niet kunnen redden!"

Onze fascinatie voor de natuurelementen kan niet meer stuk. We komen te weten dat de CO₂-uitstoot bij vulkaanuitbarstingen hoogst waarschijnlijk medeverantwoordelijk is voor het uitsterven van de dinosaurius — zit daar geen rechtszaak in, Michel Vandebosch? Voorts blijkt de hoogste berg ter wereld op *hot spot* Hawaï te liggen, als je tenminste niet van de grond begint te meten, en werd Londen in 1904 op een haartje na geraakt door een meteor. Nauwelijks vier minuten later had Siberië prijs, maar daar zwijgen onze schoolboeken zedig over. Met spijt in het hart vernemen we dat er ei zo na een vulkaan in België lag, net over de Duitse grens. We weten het, *don't mention the war*, maar wij vinden dit een gemiste kans en tenminste één professor deelt naar ons gevoel deze mening.

Opperkreuner

Na een korte pauze valt tijdens een welverdiend slokje fruitsap ons oog op enkele lichtdoorlatende kieren in het plafond. Is er een eruptie van slaapdronken gedachten aan de gang? Buurman komt stilaan opnieuw bij zijn positieven, althans een beetje. Nu het hoofdstukje over vulkanen is afgesloten en we stilstaan bij de verwerking van gesteenten voelen ook wij hoofd en ledematen verslappen. De zomerse foto's maken plaats voor chemische reacties, van *plagioklaas* tot *kaolinit*, de spanning glipt langs de achterdeur het frisse stadspark in.

Korte tijd later stokt de adem in onze keel als we vernemen dat de atmosfeer voor achtenzeventig procent uit stikstof bestaat. En daar moeten wij in leven, met de weinige capaciteiten die we bezitten! Volgens de prof "doet dat niks."

Wij zijn bereid hem te geloven, maar proberen toch de rest van het uur vol te maken met zo weinig mogelijk ademhaling, bange blanke jongen die we zijn.

We leren vervolgens dat elke regendruppel verzuurd is en op de bodem nog eens extra zuur opneemt. Deze gedachte nemen we gretig op voor een kleine denkoefening. In ons mooie doch onoverdekte Vlaanderenlandje valt immers genoeg neerslag om effectief van een verzuurd klimaat te spreken. "Het regent meer dan vroeger", kreunde Walter G. jaren geleden, wat erop wijst dat de verzuring enkel toeneemt. Laat nonkel Siegfried maar doorbomen over veiligheid, wij kopen gewoon een regenpak! Even later slaat de klok tien uur en staan wij terug op straat. De meeste van onze collega's springen op de fiets richting Heverlee voor de volgende les. Wijzelf lopen langs de krantenwinkel om de Humo te halen en besluiten nog een uurtje onder de wol te kruipen met Greet Op De Beeck. Wie weet wat deze prachtige dag nog vermag?

Steekkaart Geologie

Prof: Noël Vandenberghe
Wie: Bac'ers geologie, fysica en geografie
Waar: Voorlopig in MTC 00.15
Wanneer: maandag 14u tot 15u30, dinsdag 8u15 tot 10u15
Pauze: van 9u tot 9u10

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

K.U.Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op wekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

RecuPC vzw
Oude Diestsesteenweg 3
3010 Kessel Lo (Leuven)
Telefoon: 016/26.13.49
Telefoon: 016/25.91.03
www.recupc.be
Openingsuren winkel:
Dinsdag - Zaterdag : 12-18

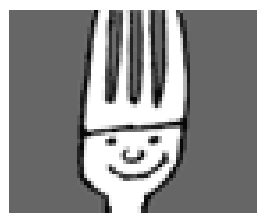
**Tweedehands-
toestellen**
1 jaar garantie

Laptops
vanaf: 300,00 euro
max.: 600,00 euro

Alle toestellen klaar voor kotnet.
Gratis helpdesk.
Eigen hersteldienst (lage prijzen).
Prijzen en specificaties:
www.recupc.be

Desktops
vanaf: 80,00 euro
max.: 435,00 euro

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2 -3

26 - 29 oktober 2004

A1 = alleen Alma 1 **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch

Halloweenspecial

donderdag 28 en

vrijdag 29 oktober!

(advertentie)

dinsdag

Tomatensoep met rijst	0,50
Hamburger met rode kool A1+3	2,30
Groentetaart met fris slaatje en witte rijst	3,95
Lasagne al forno	3,95
Visbrochetten met groentesaus en rauwkost	4,30
Spaghetti Bolognaise	2,30/2,70
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak A2+3	3,95

woensdag

Kervelroomsoep	0,50
Boerenworst met appelmoes	2,30
Quornsteak met bloemkool in room	3,05
Witloofgratin	3,95
Gebraden haantje met appelsiensaus	4,30
Spaghetti bolognaise A1+3	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,40
Rumsteak	3,95

donderdag

Pompensoep met kikkereritjes	0,50
Viskrokantje uit Macedonië	2,30
Zalm met spinazie en tagliatelli	4,30
Wienerschnitzel, rode wijnsaus met uitjes A1+3 en spek met Ardeense aardappelen	3,40
Veggie-taart met heksensla en kerrieyoghurt	3,95
Groen pastanestje met duivels kippetje	3,40
Koninginnenhapje A2	3,05
Rumsteak A3	3,95

vrijdag

Pompensoep met kikkereritjes	0,50
Hertoginnenkrokant met boontjes	2,30
Nasirolletjes met zoetzure saus A1+2	3,95
Koninklijk vishapje A1+2	3,40
Veggie-taart met heksensla A1+3 en kerrieyoghurt	3,95
Groen pastanestje met duivels kippetje	3,40
Spaghetti bolognaise A3	2,30/2,70
Rumsteak A1+3	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg,
Justus Lipsius en Pauscollege

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 5
5 oktober 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren

Medewerkers:
Pieter Baert, Joris Beckers, Joris Beernaert, Charlotte Bouckaert, Mies Cosemans, Ben Deboeck, Benedicte Degraeve, Bram Delen, Laurens De Koster, Nele De Meyer, Vera Derycke, Dries De Smet, Sofie De Smijter, Dimitri Eynikel, Katleen Gabriëls, Wim Gemoets, Caroline Kippes, Sieghild Lacoere, Herman Loos, Kris Malefason, Maite Morren, Anne Ruelle, Arne Saeys, Michel Segers, Jozefien Van Beek, Tom Van Breussegem, Gijs Van Gassen, Clara Vanmuysen, Tjil Vereenoghe en Hanne Vermeiren.

Cartoons:
Sh3LL4C

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck, Wim Gemoets, Kris Malefason, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Joris Beckers & Claudia König

Internet:
http://www.veto.be

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Jaarabbonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, Cynthia Reekmans, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Berichten

'Uurroosters', 'Studentendossier' en '(Voor)inschrijvingen' niet beschikbaar tijdens het verlengde Allerheiligenweekend

Het Anemoonteam, dat sinds 1998 bezig is met het implementeren van alle administratieve processen van de K.U.Leuven in het SAP-softwarepakket, kondigt voor het komende Allerheiligenweekend een upgrade van dat SAP-systeem aan.

Dit impliceert dat alle webtoepassingen, die op actuele gegevens van SAP gebaseerd zijn, tijdens die periode niet beschikbaar zullen zijn. Voor de studenten betekent dit dat zij vanaf vrijdag 29 oktober om 17u tot en met dinsdag 2 november de 'uurroosters', het 'studentendossier' en de '(voor)inschrijvingen' niet zullen kunnen gebruiken. Het onderwijsaanbod blijft wel beschikbaar.

De upgrade van het SAP-systeem komt er precies om de tweede fase van het Campus Management-project te kunnen realiseren: SAP ontwikkelde gloednieuwe software om de zeer

specifieke administratieve processen van een studenten- en onderwijsomgeving te kunnen incorporeren in hun pakket. Deze nieuwe software vereist een nieuwe technologische onderbouw die alleen maar via een upgrade kan gerealiseerd worden. De nieuwe technologische basis zal natuurlijk in de toekomst ook in andere domeinen meer mogelijkheden bieden.

De upgrade van SAP is het afgelopen jaar grondig voorbereid door het Anemoon-team. In principe zal de webgebruiker niets merken van de hele technologische ommezwaai: de webtoepassingen blijven exact hetzelfde. Enkel het administratief personeel dat rechtstreeks op het SAP-systeem werkt, zal hier en daar een kleine wijziging opmerken.

Achter de schermen echter is het Anemoonteam ondertussen ook al druk bezig met het exploreren en implementeren van de nieuwe mogelijkheden.

Meer info over dit upgrade-project en over de toepassingen die al dan niet beschikbaar zijn tijdens het Allerheiligenweekend? Kijk dan even op www.kuleuven.ac.be/SAPupgrade.

Ad Valvas

Apolloon

• 03/11 om 22u: Doop-TD in de Waaiberg. • 04/11 om 22u: TD in de Waaiberg. • 08/11 om 22u: Zatte maandag-TD in de Waaiberg.

Babylon

• 25/10 om 23u: Amerikaanse avond in de Fak.

Chemika

• 25/10 om 22u: Halloween party in de Wink.

Crimen

• 28/10 om 22u: Halloween-TD in de Lido.

EOOS

• 27/10 om 22u: Schachtenverkoop op de perma.

Farma

• 28/10 om 22u: Halloweenparty in de Capsule. • 04/11 om 22u: Mexican party in de Capsule.

LBK

• 28/10 om 22u: Doop-TD in de Waaiberg.

Letteren

• 02/11 Letterenfuif in de Albatros.

LLK

• 03/11 om 22u: Race in de Blauwe Kater.

Scientica

• 04/11 om 22u: TD.

Cultuurkalender

Toneel

Dinsdag 26.10.04: STUK, Naamsestraat 96

De Roovers: Professor Bernhardt, 20u

Donderdag 28.10.04: Auditorium Minnepoort, Dirk Boutslaan 62

Wouter Deprez: Moest ik van u zijn?

Dinsdag 02.11.04: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21

Het Toneelhuis: Ich bin wie du

Donderdag 04.11.04: STUK, Naamsestraat 96

Toneelgroep Ceremonia: Brand, 20u30

Muziek

Dinsdag 26.10.04: Grote Aula Maria Theresia College, St. Michielsstraat 6

Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant. Hagen Kwartet: meesterwerken 20ste eeuw, 20u30

Woensdag 27.10.04: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21

Pieter Embrechts en de Cinématix

Donderdag 28.10.04: Grote Aula Maria Theresia College, St. Michielsstraat 6

Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant. Christianne Stotijn, Inge Spinette en Jan Michiels: Eline Brahms-Rhapsodie, 20u30

Donderdag 28.10.04: Aula Pieter De Somer

Beethoven Academie o.l.v. Thomas Albert: Haydn en Mozart

Donderdag 28.10.04: Sojo, Een-meilaan 35, Kessel-Lo

Satellite City, vanaf 20u30

Vrijdag 29.10.04: Predikherenkerk, O.L.Vrouwstraat

Thé Lau en Prima La Musica: de Tempeliers

Zaterdag 30.10.04: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21

The Belle Epoque Orchestra: Straussissimo, operette

Zaterdag 30.10.04: Rumba

Bem Brasil: Colora Café

Zondag 31.10.04: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21

Vlaams Radio Orkest en Koor: Canto General, 20u

Zondag 31.10.04: Eden, Martelarenplein 5

BUGALU Lonnie Liston Smith, 20u

Woensdag 03.11.04: STUK, Naamsestraat 96

Daan: XXI, 20u

Donderdag 04.11.04: Silo, Vaartkom

Keep it solid Steel, Mr. Scruff en DJ Diplo, 22u

Donderdag 04.11.04: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21

Ronny Mosuse: Anthems

Zondag 07.11.04: Predikherenherk, O.L.Vrouwstraat

Masterclass: Psalmen Davids

Dans

Dinsdag 02.11.04 en woensdag 03.11.04: STUK, Naamsestraat 96

Les Ballets C. de la B.: Zeropoint

Feest

Donderdag 28.10.04: Fataal in de Musicafé, Muntstraat 5

Didier Allee en Discobar Galaxy, vanaf 23u

Vrijdag 29.10.04: STUK, Naamsestraat 96

Scapes: DJ Kükl, 22u

Comedy

Maandag 25.10.04: Wagehuys, Brusselsestraat 63

The Lunatic Comedy Club

Zaterdag 30.10.04 tot en met zaterdag 06.11.04: Wagehuys, Brusselsestraat 63

Internationaal Improvisatie Theaterfestival, telkens om 20u

Literatuur/Lezing

Maandag 25.10.04: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21

Nederlands Blazers Ensemble en Bart Moeyaert: De Schepping

Donderdag 28.10.04: STUK, Naamsestraat 96

Atelier d'architecture Pierre Hebbelinck, 20u

"Meer is natuurlijk altijd welkom"

Veto: Hoe ben je op het idee gekomen om aan dit project deel te nemen?

Pieterjan Bouten: «In maart vorig jaar kwamen we — Stefaan en ik — toevallig op de website van Amsterdam-Dakar terecht. Je moest je online inschrijven om mee te doen, daarna vond er een loting plaats uit 900 teams. Uiteindelijk doen er 90 teams mee die, opgesplitst in drie groepen, deelnemen. Onze groep, de eerste, vertrekt zes november.»

Veto: Op welke criteria baseert men zich om de teams te selecteren?

Pieterjan: «Basisvoorwaarde is dat de auto niet meer mag kosten dan 500 euro. Daarbovenop mag je niet meer dan 150 euro spenderen om je auto op orde te stellen. Op het einde van de rit moet je ter plaatse verplicht je auto verkopen.»

Veto: Moest je niet aan bepaalde selectiecriteria voldoen om bij de 90 teams te raken?

Pieterjan: «Daar beslist het lot over (lacht). De organisatie kiest gewoon een aantal teams uit door alle kandidaturen bijeen te gooien. Ik moet er wel bij vertellen dat wij ons met een hoop e-mail adressen hebben ingeschreven om het lot een beetje te helpen.»

Veto: Hoe vind je makkelijk een auto die maar 500 euro kost?

Pieterjan: «Op internet vind je heel wat websites met tweedehands wagens. Wij hadden al het idee om met een Lada Niva door de streek te rijden. In Limburg bleek er een Lada Niva verkocht te worden door een boer. Wij er naar toe en we hadden een wagen. Zo simpel was dat.»

Panne

Veto: Viel er nog te rijden met de auto?

Pieterjan: «Na een kilometer viel hij al in panne! Dus auto weg laten slepen naar een garage. Daar bleek dat de batterij vervangen moest worden. Met de nieuwe batterij in de wagen zijn we nog tot in Brugge geraakt en dan zijn we er zelf beginnen aan sleutelen.»

Veto: 150 euro kosten, dat is toch niet doenbaar om zo'n 'wrak' op punt te stellen?

Pieterjan: «Eigenlijk hebben we er al iets meer kosten aan gehad, maar ik denk dat alle teams wel die regel schenden. Die bedragen worden gehanteerd als een soort richtlijn, maar het is niet doenbaar om daar echt controle op uit te oefenen. We zijn al in Amsterdam geweest om de auto's van de andere teams te bezichtigen. Daar stonden soms auto's waarvan je dacht, die heeft zeker 2000 à 3000 euro gekost.»

Veto: Lijkt een beetje oneerlijk toch?

Pieterjan: Nu ja, er is niet echt een competitief element verbonden aan de wedstrijd. Of je nu meedoet met een wagen van 500 euro of 2000 euro maakt niet uit. Bij aankomst in Banjul ben je toch verplicht je wagen te verkopen. Alle deelnemers hebben daarvoor een formulier moeten ondertekenen.»

Veto: Hoe lang heeft het geduurd voor de auto volledig goedgekeurd kon worden?

Pieterjan: «Nadat Stefaan en ik de Lada gekocht hadden, zijn we onmiddellijk op zoek gegaan naar een Lada-garage. Hoewel die niet zo frequent voorkomen, hebben we redelijk snel zo'n garage gevonden, in Oostende. Eenmaal we heel ons verhaal vertelden zag Willy, de garagist, het direct zitten om ons verder te helpen en ons een beetje te leren hoe een auto in mekaar zit, aangezien Stefaan en ik daar niets van afwisten.»

«Vier weken aan een stuk mochten we er gratis staan sleutelen. Hij heeft er zelf ook wel veel tijd in gestoken, maar dan zei hij

Begin november zakt Pieterjan Bouten, net afgestudeerd aan de K.U.Leuven als communicatiewetenschapper, samen met Stefaan Rossel af naar Amsterdam om er deel te nemen aan de rally Amsterdam-Dakar. Een niet competitieve rally met een avontuurlijk onderdeel, maar ook een stuk ontwikkelingshulp.

Siegild Lacoere

Pieterjan Bouten, hier midden op de foto

«tien minuten hoe iets gedaan moest worden en wij konden zelf verder werken voor twee uren. Het is belangrijk voor ons om dat allemaal zelf te kunnen. Want stel dat we een probleem krijgen in Afrika, dan moeten we het ook zelf kunnen oplossen.»

Veto: Is de auto bestand tegen een tocht door de woestijn?

Pieterjan: «Natuurlijk! Eerlijk, we zullen dat ter plaatse moeten ontdekken. In Zeebrugge zijn we een keer gaan crossen door het zand, maar de Sahara is wel nog

"We hebben een goeie relatie"

iets anders dan Zeebrugge.»

Veto: Helpt de organisatie de teams?

Pieterjan: «De organisatie is vrij amateuristisch opgezet, zo zijn er bijvoorbeeld data die veranderen. Vorige week verplaatsten ze opeens de vertrekdatum. In de Nederlandse pers zijn er een paar artikels verschenen over de organisatie die onprofessioneel zou werken.»

Veto: Heb je dan nog geen schrik gehad en eraan gedacht om je terug te trekken?

Pieterjan: «Het inschrijvingsgeld is 240 euro en de organisatie brengt die 30 teams wel samen. Officieel bieden de organisatoren niets van ondersteuning maar ze rijden wel mee met eigen jeeps. Moest er nu iets gebeuren dan laten ze je natuurlijk niet aan de kant staan.»

«Wat de organisatie doet, is de routes uitstippelen. Daarnaast hebben ze gezorgd voor T-shirts, stickers en logo's. Ook geven zij aan welke projecten we mogelijks kunnen steunen. Uiteindelijk brengen ze gewoon de mensen samen.»

Project

Veto: Zijn er extra veiligheidsmaatregelen getroffen?

Pieterjan: «Nee, het is zeker niet de bedoeling dat we ooit alleen rijden. Elke dag is er een punt vastgelegd waar we heen moeten. Onderling moeten we dan afspreken hoe we er geraken door een aantal groepjes te maken. Zo rijden de snellere

wagens samen of vergezelt een goeie wagen een slechte wagen.»

Veto: Je sprak daarnet over projecten die gesteund kunnen worden. Welk project steunen jullie?

Pieterjan: «Via een vriendin zijn we terechtgekomen bij Foundation GMA, wat wil zeggen Gezondheid en Milieu in Afrika. Zij hebben verschillende projecten lopen. Ze starten vaccinatieprogramma's op en dergelijke. De helft van het geld dat wij inzamelen wordt aan hen geschonken. Met dat geld zijn ze vrij te doen wat ze willen.»

«De andere helft wordt gebruikt om een sportproject op poten te zetten. Vanuit Banjul keren wij naar Senegal terug. Daar hebben we twee contactpersonen en met hen zullen we in Dakar een keer goed gaan shoppen om allerlei sportmateriaal aan te kopen. Zij zullen dan in scholen dat materiaal verdelen.»

Veto: Al het sportmateriaal wordt ter plaatse aangekocht?

Pieterjan: «Ja, het is stom om het hier in te zamelen of te kopen want het kost handenvol geld om alles met containers te

"De Sahara is wel nog iets anders dan Zeebrugge"

verzenden.»

Veto: Hoe valt het mee om sponsors aan te trekken?

Pieterjan: «In feite komen wij op een heel slecht moment aankloppen bij bedrijven. Midden augustus wisten we pas dat we geselecteerd werden voor de rally. Je moet weten dat bedrijven in januari hun sponsorgelden vastleggen. Tegen de tijd dat wij konden beginnen geld inzamelen zaten de bedrijven al op droog zaad qua sponsorgeld.»

«Totnogtoe hebben we een heel mooi bedrag bijeen gezameld. Vrienden, familie en kennissen steunen ons enorm. Daarbovenop hebben we toch een paar bedrijven die een grote som geld geschon-

ken hebben. Meer is natuurlijk altijd welkom!»

«Om sponsors binnen te halen, zoeken we bewust de media-aandacht op. Zo kunnen de sponsors een return verwachten. Hierbij komt mijn opleiding als communicatiewetenschapper me wel van pas, omdat ik weet hoe een persmap of pers-

bericht opgesteld moet worden. Een zeker professionalisme is toch wel nodig, zeker naar de sponsors toe.»

Veto: Komt er enig idealisme bij kijken?

Pieterjan: «Hm, het is gewoon leuk. In je achterhoofd heb je wel zoiets van, ik zou misschien ooit wel een keer een echte Parijs-Dakar willen meerijden, maar dat is zo commercieel en zo duur. Dat is ook een rally met totaal geen respect voor de plaatselijke bevolking en de natuur. Dan is Amsterdam-Dakar wel een leuk alternatief en bijkomstig is het gekoppeld aan een goed doel. Dat maakt het nog meer een uitdaging om er echt voor de gaan en de meet te bereiken.»

«Ik ga niet ontkennen dat het voor Stefaan en ik om het avontuur gaat, maar we steken toch enorm veel tijd om sponsorgeld te verzamelen en dat goed doel te steunen. Maar echt uit idealisme trekken we niet naar Afrika om daar een keer de boel te gaan rechtekken.»

Relatie

Veto: Stefaan is je reisgezel, hoe zijn jullie bij elkaar terecht gekomen?

Pieterjan: «Toen we klein waren zaten we samen op de muziekschool, daarna zijn we mekaar een tijdje uit het oog verloren, maar uiteindelijk zijn we samen in de scouts beland. We verstaan mekaar goed, we weten dat het ook niet altijd even gemakkelijk zal zijn om constant bij mekaar te zijn voor vijf weken. Dat zal wel eens leiden tot spanningen, maar we weten wat we aan mekaar hebben. De voorbije vier maanden hebben we ook constant samengewerkt, dat gaat goed. We hebben een goede relatie.»

Veto: Hoe komt het dat je niet in Senegal zelf aankomt maar in Gambia?

Pieterjan: «Als je Senegal binnenkomt met een wagen mag je dat land niet verlaten zonder die wagen omdat er een invoerbepaling bestaat. Dit jaar bestaat zelfs de nieuwe regel dat je het land niet binnen mag met een wagen die meer dan één jaar oud is. Door de organisatie krijgen wij de mogelijkheid om toch door Senegal te rijden, maar daar hangt aan vast dat we er ook weer uit moeten.»

«In Gambia wordt de auto verkocht en daar blijft hij ook. Persoonlijk denk ik dat puur uit commerciële overwegingen voor de rally Amsterdam-Dakar gekozen werd. Zo heb je wat naambekendheid mee. Dat klinkt ook beter dan Amsterdam-Banjul.»

Veto: Hoe vielen tot nog toe de reacties op jullie deelname mee?

Pieterjan: «Toen ik vertelde dat we ons ingeschreven hadden, lachte mijn moeder eens goed. Het moment dat ik met een jeep thuiskwam geloofde ze er al meer in. De ouders zijn gezond ongerust, wat normaal is. We krijgen wel eens het gevoel dat we ons moeten verantwoorden omdat blijkbaar de funfactor hoog ligt voor sommigen. Ik denk dat die mensen niet goed beseffen dat we er al maanden tijd aan gependend hebben. Dan mogen we ons toch wel even amuseren als we door de woestijn rijden.»

Voor meer info: www.bruggedakar.com